75STE JAARGANG NO. 9724 WOENSDAG 22 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 — Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399 — Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

K.L.M. STOPT DIENSTEN OP MAIQUETIA

Staat van beleg afgekondigd in geheel VENEZUELA

ALGEMENE STAKING legt het openbare leven volkomen lam

BETOGERS STEKEN AUTO-BUSSEN IN BRAND

Caracas. — Wegens ernstige ongeregeldheden die zich dinsdag in caracas hebben voorgedaan, heeft de Venezolaanse regering de staat van beleg en een avondklok voor het hele land afgekondigd, zo heeft de Venezolaanse radio gemeld. De radio voegde eraan toe, dat de maatregel is genomen om de openbare orde te verzekeren.

Dinsdagmiddag was een algemene staking uitgeroepen door een ondergrondse organisatie, "de vaderlandslievende militaire junta" genaamd, die de bevolking vroeg te staken om uiting te geven aan haar verzet tegen het regiem van president Perez Jimenez en om de regering te dwingen de politieke oppositie te erkennen.

Volgens berichten uit betrouwbare bron die te Washington zijn ontvangen, hebben politie en leger te Caracas geschoten op een menigte die een betoging hield uit protest tegen het regeringsbesluit om de algemene staking te verbieden. 1000 betogers in Caracas zouden zijn gearresteerd. Van de zijde van het statedepartment is gezegd, dat nauw telefonisch contact wordt onderhouden met de Amerikaanse ambassade in Caracas.

Volgens sommige onofficiële te Washington ontvangen berichten is de staking zeer effectief. Alle scholen, winkels en banken zouden gesloten zijn en de kranten zouden niet meer verschijnen.

Volgens een onbevestigd bericht zijn 20 personen gedood en 100 gewond. Volgens door AFP aangehaalde berichten hebben de betogers autobussen in brand gestoken en verscheidene winkeliers gedwongen hun zaken te sluiten.

De regering van de president zou nog op de steun van de politie en leger kunnen rekenen.

Het is zeer moeilijk de toestand juist te beoordelen daar er een zeer strenge censuur op alle persberichten uit Venezuela is ingesteld.

Het Venezolaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft meegedeeld, dat zich in verscheidene steden in de staat Falcon dinsdag ongeregeldheden hebben voorgedaan, die niet van ernstige aard waren. In de rest van het land was de toestand geheel normaal. Het communiqué meldde voorts de plundering van enkele winkels en arrestaties. Patrouillerende militairen hebben opdracht te schieten op een ieder die zich aan eigendommen poogt te vergrijpen.

Tengevolge van de ontwikkeling in Caracas zijn de KLM-diensten naar Maiqetia dinsdagmiddag gestaakt.

In kringen van Venezolaanse ballingen verwachtte men maandag reeds dat dinsdag een algemene staking tegen het regime van president Perez Jimenez zou uitbreken. Deze verwachting vond dinsdag steun in een officiële bekendmaking, dat de politie van Caracas alle maatregelen had getroffen om normale voortzetting van het werk te verzekeren en werkwilligen te beschermen.

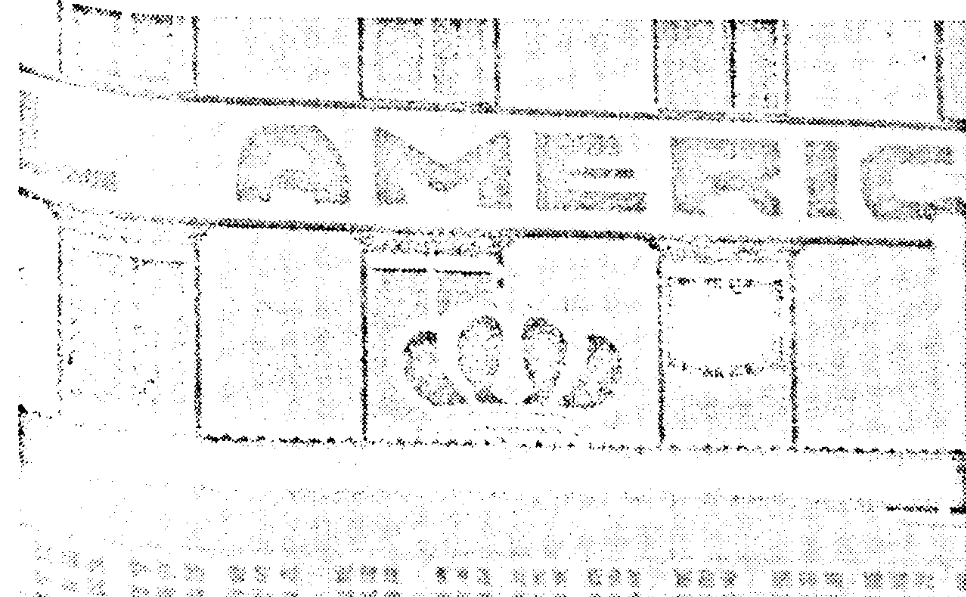
In perskringen in Lima gelooft men, dat kolonel Jose Velasco, die enige dagen geleden benoemd is tot hoofd van de Venezolaanse nationale veiligheidsdienst, naar Lima is uitgeweken, samen met een hoge Venezolaanse militair. Zij zouden zich aan boord van een Venezolaans vliegtuig met hulpgoederen voor de slachtoffers der recente overstromingen in Peru hebben verstopt. Op het vliegveld van Lima wilde men dinsdag geen commentaar op dit bericht geven.

Van de zijde van de directie van de KLM is naderhand een mededeling ontvangen dat de vluchten naar Maiquetia en Maracaibo vandaag normaal zullen worden uitgevoerd.

Nog meer stakers op de Bahama's

Nassau Bahamas. — Nog 200 arbeiders werden werkloos in de staking die Nassau lam legt, toen de plaatselijke aannemersvereniging dinsdagavond bekendmaakte dat zij het werk aan alle nieuwe projecten opschort.

Tegelijkertijd was men geneigd aan te nemen dat de intentieve onderhandelingen tussen de vakbondleiders en werkgevers enige voortgang maakten tot beëindiging van de algemene staking die ontstond uit een staking door taxichauffeurs.

Het aanstaande bezoek aan de Nederlandse Antillen van H.K.H. Prinses Beatrix werpt zijn schaduwen vooruit, zoals men kan zien aan Hotel Americano, dat reeds een door electrische lampjes verlichte kroon plaatste op de overkapping van de bovenwaranda.

NIEUW SOVJET-VOORSTEL

Midden-Oosten vrij van atoomwapens en raketlanceerinstallaties

Moskou. — De Sovjet-Unie heeft voorgesteld om het Midden-Oosten (met inbegrip van de landen die aangesloten zijn bij het Pact van Bagdad) te maken tot een gebied dat vrij zal blijven van atoomwapens en lanceerinstallatie van raketten. In een officieel door Tass doorgegeven verklaring noemt de Sovjet-Unie een dergelijke zone „een gebied van goede natbuurschap".

Door het Pact van Bagdad (dat in februari 1955 werd gesloten) is een gebied van Turkije tot Pakistan gevormd tot de Zuidelijke kant van de verdediging van het Westen Behalve Pakistan en Turkije zijn de deelnemers: Perzië, Irak en Engeland, Amerika is geen volledig lid van deze organisatie, doch heeft zitting in de politieke, en de economische commissie en in de commissie tegen subversieve acties.

De laatste Russische verklaring over de vorming van een wapenvrije zone in het Midden-Oosten, komt aan de vooravond van een vergadering van het Bagdadpact. Maandag beginnen te Ankara uitgebreide besprekingen over de situatie van het ogenblik.

Het Russische voorstel, dat veel overeenkomst met het Poolse „Rapacki voorstel" (dat de instelling van een neutraal gebied midden in Europa beoogt), wordt in Westelijke kringen gezien als een manoeuvre om de Bagdadpactlanden te beinvloeden. Deze tactiek is met andere middelen niet geheel zonder succes gebleken op de Parijse vergadering van de NAVO.

De verklaring die Tass gaf, sprak, wat dat betreft, duidelijke taal, namelijk:

„De driedaagse conferentie van het Bagdadpact" komt op een ogenblik waarop de ideeën van vreedzaam naast elkaar bestaan in stijgende mate bezit nemen van het begrip van de mensen; op 'n ogenblik waarop steeds meer wordt aangedrongen op het houden van Oost-West besprekingen teneinde het vertrouwen tussen de staten onderling te vestigen en de koude oorlog te beëindigen."

Er werden voorts beschuldigingen geuit aan het adres van de Verenigde Staten. Tass zei, dat het duidelijk waarneembaar is hoe de Verenigde Staten, zo gauw als er enigszins een verslapping in de internationale gespannen toestand intreedt, onmiddellijk pogingen aanwenden om de toestand weer te verslechteren.

Proces-CROES kan wel twee dagen duren

Oranjestad. — Men verwacht, dat de zitting voor het proces Croes, welke vrijdagmorgen om negen uur begint, vrij langdurig zal zijn en twee dagen zal duren. Er werden in totaal twaalf getuigen opgeroepen. Vijf door de Officier, mr Bouwer, en zeven door de raadsman van de heer Croes, mr Hartong. Vermoedelijk zal met het verhoor dezer getuigen de gehele zitting van vrijdag zijn gemoeid, zodat requisitoir en pleidooi mogelijk pas zatendag zullen kunnen plaats vinden.

Het vergaderverbod

A.V.P. dreigt met protest telegram aan Koningin

Oranjestad. — De bekendmaking welke Zaterdag verscheen terzake het houden van vergaderingen, heeft het niet duidelijk gemaakt of het eerder verbod tot het houden van openbare politieke vergaderingen al dan niet is ingetrokken. Tot zelfs in officiële kringen is men in twijfel, wat precies de consequenties is van de nieuwste bekendmaking.

Blijkens een publikatie van de zijde van de A.V.P. zou door de overheid zijn medegedeeld, dat het vergaderverbod mede verband houdt met de komst van de Kroonprinses. Niet vergaderen zou het handhaven van de rust op het eiland bevorderen. De heer Eman is bijzonder ontsticht over het feit, dat zijns inziens de komst van de Prinses op deze wijze in de politieke spanningen wordt betrokken. Hij verklaarde, dat hij hierin een ernstige discriminatie ziet ten aanzien van Aruba, dat hij „het meest oranjegezinde eiland van de Antillen" noemde. Door zijn partij is nu een vergadering aangevraagd, liefst voor de 24e, maar in ieder geval vóór het einde van deze maand. Indien deze aanvrage wordt geweigerd, overweegt de A.V.P. een protesttelegram te zenden aan H.M. de Koningin. Eenzelfde stap werd gisteren reeds gedaan door de zg. „Liberale Partij", welke partij vandaag bovendien zal proberen een rechterlijke uitspraak te krijgen inzake de al of niet wettigheid van de positie van de tijdelijk gezaghebber.

„Kom", dachten deze twee Münchener kantoormeisjes, die de hele ochtend de witte vlokken langs de ramen hadden zien dwarrelen; „laten wij in de koffiepauze eens een sneeuwman maken!" Zo gezegd zo gedaan.

EUROPA bedekt onder dikke laag sneeuw

Zware stormen in MISSOURI; NEW YORK ongewoon warm

Londen. — In vele delen van Europa ligt een dikke laag sneeuw versperd. In Karinthië zijn verscheidene plaatsen geïsoleerd en het gevaar van Lawines neemt toe. Elders in Oostenrijk heerst echter een voorjaarsachtige temperatuur.

Voorts zijn uit Scandinavië, Duitsland, Zwitserland en Noord-Italië berichten over zware sneeuwval en strenge vorst ontvangen. In Londen viel de eerste sneeuw van deze winter. In andere delen van Engeland ligt al veel sneeuw, waardoor het verkeer in sterke mate wordt belemmerd.

In de Verenigde Staten zijn Kansas City en grote gebieden van Missouri door Sneeuwstormen getroffen. In New York was het, na enkele zeer koude dagen, ongewoon warm voor de tijd van het jaar.

INDONESIE bekostigt opleiding van studenten in kernwetenschappen in SOVJET-UNIE

Djakarta. — De Indonesische minister van financiën Sutikno Slamet, heeft aan het Parlement meegedeeld dat de Bank Indonesia aan de Russische staatsbank een bedrag in Rupiah's ter beschikking heeft gesteld, ter bestrijding van de kosten verbonden aan de opleiding van indonesiërs in de kernwetenschappen in Rusland.

In augustus vorig jaar werd tussen Indonesië en Rusland een overeenkomst geparafeerd inzake economische en technische samenwerking op het gebied van het gebruik van kernenergie voor vreedzame doeleinden. Op grond van deze overeenkomst zou Rusland daarvoor Indonesische technici opleiden.

Minister Slamet zei, dat de samenwerking op het gebied van de atoomenergie los staat van de credietovereenkomst tot een bedrag van 100 miljoen dollar.

Arubaans B.C. wil tegen Richardson procederen

Chauffeur zou f 8400.- ten onrechte hebben ontvangen

Oranjestad. — Het bestuurscollege heeft aan de Raad machtiging gevraagd om een civiel geding aanhanging te maken tegen de heer J. A. Richardson. In de toelichting wordt onder meer het volgende opgemerkt:

Op grond van het vernietigingsbesluit inzake de intrekking van vergunningen van buitenlandse chauffeurs wendde de heer Richardson zich destijds tot het Bestuurscollege om schadevergoeding. Nadat door hem belasting-aanslagen waren overgelegd, werd hem medegedeeld, dat hij niet voor een uitkering in aanmerking kwam, daar hij uit andere hoofde inkomsten genoten had. De heer Richardson ging daarna naar de Inspectie der Belastingen, samen met mej. Inez Henson. Deze laatste legde daar de verklaring af, dat de zaak te San Nicolas niet van de heer Richardson was, maar van haar. Daarom werd toen door de inspecteur de aanslag ten name van Richardson ingetrokken.

Toen aldus bleek, dat de heer Richardson geen neveninkomsten had, werd hem alsnog een schadevergoeding, groot f 8400,—, uitbetaald.

Nu is echter gebleken, dat de heer Richardson sinds 1949 inkomstenbelasting betaalde voor inkomsten uit een zaak in San Nicolas. Ook bleek dat de heer Richardson eigenhandig een aangiftebiljet invulde en wel op 30 oktober 1956, vermeldende, dat hij f 3600,— inkomsten had in deze zaak.

Mej. Inez Henson heeft voorts toegegeven, dat zij indertijd een onjuiste verklaring aflegde bij de Inspectie der Belastingen. Zodoende zou de f 8400,— ten onrechte aan de heer Richardson zijn uitbetaald. Het Bestuurscollege meent nu, dat deze gemeenschapsgelden langs gerechtelijke weg moeten worden teruggevorderd. Bereids werd beslag onder derden gelegd.

Commissie van onderzoek begon werkzaamheden

Oranjestad. — De commissie, welke onder voorzitterschap van de tijdelijk gezaghebber van Aruba, de heer De Boer, een onderzoek moet instellen naar klachten, welke tegen de heer Willemsen werden ingebracht, is met het onderzoek begonnen. Er werden vele getuigen gehoord.

Wetsvoorstel tot instelling van doodstraf in Z.-Afrika voor beroving en huisvredebreuk

Kaapstad. — Waarschijnlijk zal in Zuid-Afrika de doodstraf gesteld worden op beroving en huisvredebreuk. De minister van justitie, Charles Swart, heeft een desbetreffende suggestie gedaan en een wetsvoorstel aanhangig gemaakt.

Dit is het eerste wetsvoorstel dat in de nieuw geopende volksvertegenwoordiging is aangeboden. Hiermee wordt getracht een einde te maken aan berovingen, die volgens de gouverneur-generaal dr Ernest Jansen, in zijn troonrede "tot verontrustende afmetingen zijn aangegroeid".

De wet zegt dat de doodstraf in "ernstige gevallen" zal worden toegepast. Onder deze "ernstige gevallen" worden onder andere gerekend: Het dragen van een gevaarlijk wapen, het toebrengen van ernstige lichamelijke letselen en elke poging tot aanranding.

Statuut of gummistok?

De verklaring van 17 januari j.l. afgelegd door de 13 Statenleden die de regering steunen, eindigt als volgt:

„Ondergetekenden achten het van „groot belang te constateren, dat „voormelde uitzetting tot de autonome bevoegdheden van de Nederlands Ant. Regering behoort. Iedere „poging om dit recht te beknotten „of om de bevolen uitzetting tegen te „gaan zal door de bevolking van de „Nederlandse Antillen beschouwd „worden als een aantasting van de „autonome rechten der Nederlandse „Antillen en schending van het Statuut."

Het komt mij voor, dat uit deze passage een ernstige misvatting van de betekenis van het Statuut blijkt.

Wat is het Statuut? Het is de vrijwillig aanvaarde gedragslijn op basis waarvan de drie rijksdelen van het Koninkrijk zullen samenwerken; het is de band, welke deze delen bindt. De kern van het Statuut schuilt m.i. in deze bepaling: „Elk der landen draagt zorg voor de verwezenlijking van de fundamentele menselijke rechten en vrijheden, de rechtszekerheid en de deugdelijkheid van het bestuur. **Het waarborgen van deze** rechten, vrijheden en de deugdelijkheid van bestuur **is aangelegenheid van het Koninkrijk".** De toelichting van het Statuut zegt dan ook ten aanzien van dit artikel: „Het Koninkrijk moet de daarvoor geëigende maatregelen kunnen nemen, indien in een land deze rechten en vrijheden, deze rechtszekerheid en dit behoorlijk bestuur niet bestaan" en „het ingrijpen dient steeds gericht te zijn op zo spoedig mogelijk herstel van de normale toestand."

Onder de fundamentele menselijke rechten en vrijheden worden in de toelichting op het Statuut met name o.m. genoemd: „vrijheid van drukpers" en „bescherming van persoon".

De Nederlandse Antillen hebben dus vrijwillig aanvaard, dat zij deze principiële grondbeginselen gezamenlijk regelen en dat er binnen het Koninkrijk op dit terrein een intern appèl mogelijk is. Nu dit laatste in de zaak-de Wit gebeurt geven de 13 Statenleden er blijk van het Statuut en de geest, waarin het tot stand kwam, niet te begrijpen, daar zij bij voorbaat reeds verklaren, dat het Statuut geschonden is, als zij geen gelijk krijgen.

Mocht deze opvatting overwinnen, dan is het Statuut het papier niet waard, waarop het geschreven is!

Ik ga nog een stap verder.

Gesteld, dat inderdaad de gehele bevolking van de Nederlandse Antillen, 200.000 zielen, van mening zou zijn, dat de rechtszekerheid etc. niet geschonden wordt door de uitzetting-de Wit, dan nog zouden de Antillen niet anders kunnen doen dan zich neerleggen bij een beslissing van de Koninkrijksregering waaruit zou blijken, dat onze opvattingen over rechtszekerheid etc. door elf miljoen Nederlanders niet gedeeld worden.

De waarde van onze plaats in het Koninkrijk schuilt immers daarin, dat wij tegenover de buitenwereld geacht worden dezelfde opvattingen als Nederland ten aanzien van de demokratische grondbeginselen te huldigen.

Dáárom vertrouwt men ons; dáárom willen zich hier beleggingsmaatschappijen vestigen, dát is de enige basis van de goodwill, die de Antillen in de wereld op het ogenblik hebben. Weten de 13 Statenleden wel, hoeveel schade de uitzetting-de Wit ons reeds gedaan heeft? Spreekt U er eens met mensen, die het weten kunnen, over!

Als de Statenleden een h.i. afwijkende Koninkrijksbeslissing reeds bij voorbaat afwijzen als een schending van het Statuut begrijpen zij niet, dat zo'n beslissing juist het bewijs is, dat het Statuut werkt. Het werkt allang op het terrein van de defensie, van onderlinge hulp en bijstand, van experts en miljoenenleningen; het werkt dan ook ten aanzien van de demokratische grondprincipes.

De Antillen hebben het Statuut geheel te aanvaarden: als zij dat niet willen, laten zij dan het Statuut verscheuren. Laten zij de Nederlandse Marine, de Nederlanders wegsturen; laten zij de miljoenen teruggeven en laten zij onafhankelijk worden en het Koninkrijk verlaten.

De konsekwenties zijn duidelijk: binnen enkele dagen zijn zij van een gelijkgerechtigd partner van een demokratische volkerengemeenschap tot een politiestaat geworden.

Wat wilt ge, 13 Statenleden: het Statuut of de gummistok?

Ph. J. Evertsz.

Enkele aantekeningen op het bevel van de P.G. tot uitzetting van de Wit

III

De Nederlandse Antillen bezitten sinds het Statuut aanvaard werd een Koninklijke regering. De tradities die zich gevormd hebben met betrekking tot de omgang van Koning en Ministers moeten derhalve ook ten onzent inachtgenomen worden, zowel met betrekking tot het persoonlijke als het ambtelijk verkeer.

Dat dit niet geschiedt, kunnen wij slechts betreuren, omdat goed bestuur alleen mogelijk is met stipte inachtneming van de tradities die zich gevormd hebben in de praktijk van meer dan honderd jaren.

De regering van de Nederlandse Antillen is blijkbaar — men leze de laatste uitlatingen van Mr. Van der Meer — **niet bereid** de in Nederland gevormde traditie te volgen. Uit de uitlatingen van Mr. Van der Meer kunnen wij geen andere gevolgtrekking maken dan deze, dat de gouverneur eenvoudig alle regeringsdaden heeft te voltooien zonder meer. Krachtens deze opvattingen wordt de gouverneur een tekenmachine.

Doorvoering van de opvatting van Mr. Van der Meer staat gelijk met een totale verandering van de politieke structuur van de Nederlandse Antillen, met een in stilte uitgevoerde staatsgreep. Dat hiertegen verzet zal worden aangetekend ligt voor de hand. Wijziging van de structuur van ons regeringsstelsel kan op geen andere wijze plaats vinden dan door wijziging van de geldende constitutionele beginselen waarop de bepalingen van het Statuut en de Staatsregeling zijn opgetrokken. Zolang deze niet zijn gewijzigd kan de regering op geen andere wijze gevoerd worden dan overeenkomstig de bepalingen der constitutie. En zoals eerder betoogd, kan uit onze Staatsregeling niets anders gelezen worden, dan dat de regering van de Antillen bestaat uit de gouverneur optredende als vertegenwoordiger van de Konigin EN de ministerraad of minister.

Waar mensen moeten samenwerken zal er altijd verschil van mening bestaan. De kunst van het regeren zit in de vreedzame oplossing dier verschillen. Ons bestuursstelsel is juist daarom een waarborg voor evenwichtige beslissingen. Wordt echter geen rekening gehouden met de verschillende waarden welke de beide machten die de regering vormen vertegenwoordigen, dan ontstaat er een groot gevaar voor onevenwichtigheid of stilstand in de bestuursvoering.

Met de voorgenomen uitzetting van de Heer A. de Wit is duidelijk geworden wat wij betoogd hebben over de evenwichtigheid van ons bestuursstelsel. Nog altijd is er van een voltooide handeling der REGERING geen sprake, en straks zal nog duidelijker worden hetgeen wij betoogd hebben over de plicht van de gouverneur nauwlettend toe te zien, dat de grondrechten van de burgers gehandhaafd worden.

Het is te hopen, dat de regeringspartijen tot bezinning komen, en de dwaze opvatting dat de gouverneur een ledepop is overboord gooien.

ad b. en c. (administratief- en civielrechtelijk beroep)

Hetgeen van regeringszijde hierbij wordt betoogd m.b.t. de gouverneur heb ik reeds ontzenuwd.

Hetgeen van regeringszijde genoemd wordt het beroep van De Wit op de gouverneur of de civiele rechter is een onderdeel van m.i. een rechtsinstituut, dat ik zou willen noemen: De Rechtspositie van Nederlanders en Surinamers in de Nederlandse Antillen.

En daarom zal ik mijn aantekeningen op het bevel van de procureur-generaal tot uitzetting van de journalist de Heer A. de Wit nu moeten onderbreken. Een bespreking van het administratief of civielrechtelijk beroep zal m.i. eerst met vrucht kunnen geschieden, indien vastgesteld kan worden, dat Nederlanders en Surinamers een door de wet gewaarborgde rechtspositie hebben.

Ik zal daarom enkele woorden wijden aan het instituut der

Rechtspositie van Nederlanders en Surinamers in de Nederlandse Antillen.

De rechtspositie van Nederlanders en Surinamers in de Nederlandse Antillen is een onderwerp, dat thans voor het eerst — zij het beknopt — zal worden behandeld. Het mag eigenlijk wonderlijk heten, dat over een zo belangrijk onderwerp, nog nimmer werd geschreven. Misschien is hieraan debet de gewoonte, de moeilijke en dorre problemen van onze wetgeving maar aan de onderbetaalde rechterlijke macht ter oplossing op te dragen of tot hare discretie over te laten. En onder de dorre en moeilijke problemen is die der rechtspositie van hen die van het Rijk in Europa of van het Rijksdeel Suriname herkomstig zijn — en hoe vreemd het ook moge klinken van de in de Antillen geborenen zelve, — wel het moeilijkste.

Ter wille van de overzichtelijkheid zal ik de mij ten dienste staande gegevens en wetsbepalingen in tijdvakken onderbrengen.

1. Het tijdvak 1634 — 1798.

Voor dit tijdvak bestaan er geen politieke noch staatsrechtelijke kwesties.

Gedurende deze periode was de W. I. Compagnie, als handeldrijvende geconcessioneerde vereniging, de feitelijke machtshebster over de koloniën in Amerika. Kolonisatie was geoorloofd krachtens instructie van de Compagnie. „De stichting van bouwerijen, plantages of colonies door particulieren lag wel van den aanvang af in de bedoeling der Compagnie. Aan „het concept van het populeeren van Curacao", 13 December 1635 ter Kamer van Amsterdam aanhangig, waren reeds onderhandelingen met gegadigden voorafgegaan. Doch geen hunner, uitgezonderd LAURENS PIETERSZ, die bij slot van rekening in dienst trad van de Compagnie, schijnt naar Curacao getrokken te zijn." aldus G. J. van Grol, in zijn standaard werk: De Grondpolitiek in het West-Indische domein der Generaliteit, 1934, blz. 141.

Hoewel de Compagnie geen wilde kolonisatie voorstond kon zij de groei der bevolking niet tegenhouden of zelfs reguleren. De lotgevallen van de Republiek en van de Compagnie maakten een dergelijke contrôle ten enenmale onmogelijk.

Nadat in 1650 Curaçao vrijgegeven was voor kolonisatie, begon zich een vrije gemeenschap te vormen. De vestigingen in Amerika konden toen ter tijd niet als deel van de Nederlandse staat worden beschouwd, veel meer als eigendommen van de handelsvereniging: de West-Indische Compagnie. Theoretisch was toelating en uitzetting een zaak der almachtige Compagnie.

Dit is niets bijzonders, omdat in die tijd het Nederlanderschap in het staatsrecht van de Republiek niet was geregeld en vanzelfsprekend bestond er geen Nederlanderschap van Surinamers of Antillianen.

1. Het tijdvak 1634—1798.

De Nederlandse Staatsregeling van 1798 bracht, met de vernietiging van de octroyen van de West-Indische Compagnie, de koloniën onder de heerschappij van de Bataafsche Republiek. Hiermede werden de privaatrechtelijke verhoudingen van de „coloniers" tot de W.I. Compagnie veranderd in een publiekrechtelijke.

In de constitutie van de Bataafsche Republiek en van het Koninkrijk Holland werd een regeling van het burgerschap in navolging van de Fransen opgenomen en in de Code civil (1804) een regeling van de nationaliteit. Het eerste sloeg op de toekenning en uitoefening van enkele van de thans bekende politieke rechten, de tweede bepaalde wie tot de staatsgemeenschap behoorde.

Deze onderscheiding werkte in de na de Franse tijd aanvaarde grondwetten van 1814, 1815 en 1848. Deze laatste bepaald, dat men Nederlander moest zijn om enig burgerschapsrecht te hebben. De nationaliteitswet van 1850 regelde dan ook het Nederlanderschap t.a.v. de burgerschapsrechten en het Burgerlijk Wetboek t.a.v. het genot van burgerlijke rechten.

De uitoefening van de burgerschansrechten werd vastgekoppeld aan het ingezetenschap.

In de kolonie Curaçao werden deze beginselen op overeenkomstige wijze toegepast. Daar de nationaliteitswet voor de kolonie Curaçao niet gold, was krachtens het Burgerlijk Wetboek alleen het Nederlanderschap t.a.v. de civiele rechten bepaald tot de inwerkingtreding van de wet op het Nederlanderschap van 1892. De uitoefening van de burgerschapsrechten werd in de kolonie samengekoppeld aan het ingezetenschap.

Voor het tijdvak 1798—1892 kan veilig aangenomen worden, dat wie zijn hoofdverblijf in de kolonie had aldaar als gevestigd werd beschouwd en dat deze vestiging voldoende was voor de uitoefening van staatkundige en burgerlijke rechten. De koloniës verleenden aan vreemdelingen burgerrechten in het voetspoor van de Staatsregeling van de Bataafsche Republiek. De op de toelating van vreemdelingen betrekking hebbende bepalingen werden in 1831 opgenomen in een reglement op het burgerrecht in de Nederlands West-Indische koloniën (P.B. 1931 no. 161).

Dit burgerrecht of ingezetenschap bepaalde het personengebied der kolonie in dit tijdvak.

Het regeringsreglement van 1865 berustte wat dit betreft op de hierboven kort aangeduide beginselen. Het schreef voor, dat behalve de Nederlanders krachtens de wet van 28 juli 1850 (Stb. 44) zij, die in een van de West-Indische koloniën van den Staat, uit ouders aldaar, geboren zijn, tot openbare bedieningen door den Koning op te dragen benoemd konden worden. Dit is geen nieuw beginsel, omdat zij, die in de kolonie geboren waren, uit ouders aldaar gevestigd ingezetenen waren, en voor het overgrote gedeelte krachtens het Burgerlijk Wetboek, Nederlanders.

Verder konden ook vreemdelingen tot de Kolonial Raad toegelaten worden, indien zij gedurende de jongste drie jaren, welke aan die benoeming voorafgaan, in de kolonie gevestigd zijn geweest.

Het K.B. van 4 september 1868 no. 18 (P.B. no. 16) bepaalde, dat allen die in Curaçao gevestigd waren, ook ingezetenen waren.

Artikel 1 van de verordening van 18 juni 1868 (P.B. 1868 no. 7 luidde: „Waar volgens bestaande bepalingen, het bezit van burgerregt tot uitoefening van enig beroep, bedrijf of ander einden, gevorderd wordt, is het ingezetenschap volgens art. 68 no 1 van het Reglement op het Beleid der Regering voldoende en neemt dat in zover de plaats van het burgerregt in."

De wetgeving, waarin nagenoeg geen onderscheid werd gemaakt tussen de inwoners van de kolonie, had tot ratio, dat vestiging van vreemdelingen moest worden aangemoedigd in het belang van de ontwikkeling van Curaçao.

Het tijdvak 1892—1936.

De wet van 1892 op het Nederlanderschap en het Ingezetenschap bracht weinig verandering in de rechtspositie van de ingezetenen. Vreemdelingen konden tot 1937 tot lid van de Koloniale Raad en tot 1927 tot openbare ambtenaren worden benoemd en wat het passief kiesrecht of de benoembaarheid voor de raden van politie betreft, kwamen zij tot 1934 (P.B. 1934 no. 39) daarvoor in aanmerking.

De rechtspositie van de ingezetenen bleef lang tijd gelijk voor gevestigde vreemdelingen en nationalen onder vigeur van de Algemene Bepalingen der Wetgeving van 1868.

De onderscheiding tussen hen die tot den Staat behoren en tot het personengebied van de kolonie alsmede tussen de voornoemden en vreemdelingen begint omstreeks 1905 door te dringen, bij de organieke uitwerking van art. 6 van het Regeringsreglement, luidende: „De regelen nopens de toelating en uitzetting van personen, die in de verschillende eilanden der kolonie noch gevestigd, noch daarheen van Rijkswege uitgezonden zijn, worden bij koloniale verordening of bij plaatselijke keur vastgesteld.

Het regeringsreglement bouwt voort op hetgeen reeds in het verleden was gegroeid.

De verordeningen welke de materie van de toelating in en uitzetting uit de koloniën regelden ingevolge het Regeringsreglement kwamen na de regeling van de nationaliteit in 1892 tot stand.

De toelating in en de uitzetting uit de kolonie Curaçao kon niet langer op dezelfde wijze geschieden als voordien.

Met de regelingen dezer materie begint ook de formele regeling van de rechtspositie van Nederlanders in de Antillen.

(Wordt vervolgd).

Mr. dr. M. F. da Costa Gomez.

Elga opende vanmorgen een tweede winkel in Punda in de Kerkstraat. De foto toont het moderne interieur en achter de toonbanken ziet men van links naar rechts de heer Bergman, mej. T. Alexcenko en de heer Stuiver.

Zo ziet de nieuwe Elga-winkel aan de Kerkstraat er van buiten uit. Een modern winkelpand, dat een grote aanwinst voor Punda betekent.

Lijst gevonden voorwerpen

Willemstad. — Gevonden voorwerpen over het tijdvak van 13 tot en met 19 januari 1958: 1 taalboekje in blauw plastic etui; 1 sleutelkettinkje waaraan 1 sleuteltje, nagelknipper en een ring; 1 etui met kam en spiegel; 1 oorbel met 3 rose balletjes; 1 donkerrode portemonnee inhoudende buskaart en klein geldsbedrag; 1 bruin plastic etui, waarin een zakboekje met ballpoint en telefoonlijstje; 1 lichtbruin plastic etui inhoudende een rijbewijs t.n.v. R. F. Muller; 1 wasbriefje genummerd B-449; 10 hele loten van de Landsloterij trekking dd. 30—1—1958; 1 zwart plastic etui, inh. o.a. toegangsbewijs C.P.I.M. t.n.v. R. C. de Lannooy, wonende v. Swietenstraat 10.

Nadere gegevens betreffende bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van politie, kamer 5A.

AGENDA

West-End:
„Apache Ambusch" om 7 en 9 uur en bovendien optreden van de danseres „Anakaona"

Cinelandia.
„The night runner" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
„A kid for two far things" om 7 uur n.m. en om 9 uur n.m. „The red shoes".

Caribe
3 for Jamie dawn" om 8 uur n.m.

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
7.00 — 23.30 tel. 2307
van 23.30 — 7.00 N. Schermer tel: 3354
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
J.A. Ossenkopp Ala Blancaweg 29, Damacor tel: 36118
B.g.g. nad inl. tel: 2400

Materialen Dienst:
C. P. Riegman tel: 4550.

C.S.M.

Rederij:
E. van der Werf tel: 3101

Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458/2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
E van der Werf tel: 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276/2098;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest tel: 3146.

Theater Asiento:
„Geen Voorstelling"

Spraak verloren en herkregen

Napels. — Lucrezia Dattilo, inwoonster van het plaatsje Burringo, nabij Catanxaro, in Calabria (Zuid-Italië), had zes jaar geleden, na een hevige ruzie met haar zuster, haar spraakvermogen verloren.

Het geviel, dat de thans 36-jarige Lucrezia dezer dagen weer een heftig meningsverschil, nu met haar ouders, had. En deze twist bracht de zaken weer in het evenwicht, want Lucrezia heeft sindsdien het gebruik van haar tong gekregen.

KINDERBESCHERMING EN JEUGDZORG

Hulpmiddelen bij de opvoeding van de jeugd

Ons allerbeste hulpmiddel bij de opvoeding is wel een goede VRIJETIJDSBESTEDING. Alle artikeltjes, welke wij u over bovengenoemd onderwerp voorlegden, spraken van PREVENTIEVE KINDERBESCHERMING, JEUGDZORG. Dat betekent, zoals u weet, dat we daarmede trachten te voorkomen, dat onze kinderen verkeerd uitgroeien. Het doel van deze stukjes is, dat we daar allemaal nog iets bij gepaald worden. Vandaag denken we daarbij speciaal aan onze VRIJETIJSBESTEDING. En en passant bemerkte u reeds, dat wij een GOEDE vrijetijdsbesteding zo belangrijk vinden. Dit geldt zowel voor volwassenen als voor kinderen.

Verveling werkt verkeerd. En — laten we ons nu maar tot de kinderen bepalen, we spreken immers over Jeugdzorg — we zien het meer dan eens dat, zodra de jeugd rondhangt, er weinig verheffende uit de bus komt.

Hebt U wel eens op zo'n groepje rondhangende, zich vervelende jeugd gelet? Mensen worden nageroepen, minder fraaie opmerkingen worden gelanceerd, er wordt met steentjes gegooid, tegen elkaar geduwd, en, omdat ze toch iets willen ondernemen, trekken zij er tenslotte op uit om kattekwaad uit te halen. De jeugd wil iets. Ze willen eigenlijk niet rondhangen, maar weten niets beters. Zij willen heus wel actief zijn, maar zij moeten op weg geholpen worden. We moeten hun een „plek" geven. Op straat kun je nu eenmaal niet zoveel anders doen, dan hetgeen we reeds noemden.

Als wij, grote mensen, zeggen „je mag op straat niet voetballen" moeten we hun een plek geven waar zulks wel mogelijk is. U weet het immers — en bij het kleine kind begint het al — we mogen niet altijd verbieden, niet altijd dingen ontnemen. Dat is negatief. Maar we moeten er iets beters voor in de plaats geven.

Overal waar meer huizen komen, is minder plaats voor de spelende jeugd. Dit heeft er in Europa toe geleid, dat men woonwijken is gaan bouwen met als centrum speelvelden. Daar zijn zandbakken, klimrekken, enz. zo geplaatst, dat zij met een grasveld erbij een prachtige speelruimte vormen, terwijl het eigenlijk niet eens zoveel bouwvolume neemt en de moeders bovendien gemakkelijk zelf een waakzaam oog kunnen laten gaan, doordat zij alles vanuit hun huis kunnen overzien.

Geeft de jeugd **speelvelden, sportterreinen**, en vooral **clubhuizen**, en we voorkomen veel baldadigheid, wangedrag niet alleen, maar werken mee aan een positieve ontwikkeling van verstand en vaardigheden.

Ook een jeugdleeszaal heeft een zeer belangrijke taak t.o.v. de vorming van onze jongeren.

De **Stichting „Jeugdzorg Curaçao"** is hierin reeds een zéér belangrijk deel tegemoet gekomen. Haar vele clubhuizen worden goed bezocht. Daar wordt gehandwerkt, genaaid, gezaagd, riet gevlochten, gezongen, gekookt, aan sport gedaan en toneel gespeeld. ...we zijn er nog niet. Meer clubhuizen zijn nodig en speelen sportvelden zijn er helaas nog maar al te weinig!

Preventief wil zeggen voorbehoedend. Bij een goed functionerende preventieve kinderbescherming — hier Jeugdzorg genoemd —, zullen Kinderrechter en Voogdijraad minder dikwijls tot een ernstige ingreep behoeven te komen.

J. Albers

Moskou. — Volgens het Russische blad „Komsomolskaia Prawda" heeft het lid van een Russische expeditie naar Pamir professor Pronine in augustus „de verschrikkelijke sneeuwman" gezien.

Financiële en commerciële faciliteiten van INDONESISCHE economische leven ernstig verstoord

Washington. — Het Amerikaanse departement van handel heeft medegedeeld, dat het onmiddellijke gevolg van de anti-Nederlandse campagne in Indonesië over westelijk Nieuw-Guinea is geweest, dat de financiële en commerciële faciliteiten van het Indonesische economische leven ernstig zijn verstoord.

Als gevolg van de verwarde situatie in Indonesië, aldus dit ministerie, kan de invloed op lange termijn van de jongste gebeurtenissen, die grotendeels van politieke aard zijn, nog niet nauwkeurig worden geschat.

Dit oordeel van het ministerie van handel was opgenomen in het wekelijks tijdschrift voor de buitenlandse handel van het departement, tegelijk met een rapport over Indonesische aangelegenheden. Het departement merkte daarbij op, dat dit rapport was gebaseerd op inlichtingen, welke werden verzameld voor „het uitbreken van de huidige anti-Nederlandse campagne".

„De verslechtering in de Indonesische economie" — aldus het rapport — „zette zich van het derde tot in het vierde kwartaal van 1957 voort, met slechts weinig tekenen dat de neerwaartse tendentie in de naaste toekomst zal worden gekeerd".

Het rapport vermeldde, dat de gewijzigde handelsvoorschriften, welke in juni jongstleden van kracht zijn geworden, geen succes hebben gehad in het brengen van fundamentele veranderingen in de economische situatie, die de export zouden kunnen stimuleren.

Na een aanvankelijke toename in juli, toen abnormaal grote voorraden onder de nieuwe voorschriften werden uitgevoerd, liepen de maandelijkse inkomsten uit de export weer terug", aldus het rapport.

„Hoewel deze voorschriften de internationale handel automatisch in evenwicht brachten, werd dit eerder op een lager, dan op een hoger handelspeil bereikt".

De scherpe stijging der prijzen van onder het nieuwe systeem geïmporteerde goederen, vormde een nieuwe stimulans voor de toenemende inflatoire krachten. Dit heeft op zijn beurt weer de animo voor ruilhandel in de buitengewesten versneld.

In het rapport wordt gezegd, dat de Indonesische regering duidelijk blijk heeft gegeven zich in toenemende mate bewust te zijn van de verslechterde situatie; in recente officiële verklaringen is gezegd, dat de regering voornemens is zich tijdens de huidige zitting van het parlement vooral te concentreren op de economische problemen.

Dezer dagen is in het RAI-gebouw te Amsterdam de Nederlandse souvenirsvakbeurs geopend. Op de foto: Volendamse zakenvrouwen doen bestellingen in een stand van Delftsblauwe produkten voor het komende seizoen in Volendam.

Koning Boudewijn gaat traditie van het hofbal herstellen

Brussel. — „De koning zal in het a.s. voorjaar, vóór de opening van de Wereldtentoonstelling, een hofbal geven. De datum zal nog nader worden bekend gemaakt". Deze lakonieke mededeling, die in België onderwerp van veel gesprekken is geweest, betekent het herstel van een jaarlijkse traditie.

Het hofbal was in 1831 door Leopold I ingesteld, maar na de dood van koning-Albert en koningin Astrid reeds 24 jaren niet voortgezet.

Indonesische studenten in Nederland naar het buitenland

Djakarta. — De secretaris-generaal van het Indonesische ministerie van buitenlandse zaken, Suwito Kusumowidagdo, heeft medegedeeld, dat de Indonesische studenten in Nederland geleidelijk aan naar andere Europese landen worden overgebracht. Hij zeide, dat universiteiten in west- en oost-Duitsland en in Engeland bereid zijn hen op te nemen.

De voorzitter van de vereniging van Indonesische studenten deelde mede, dat ook Frankrijk en België tot de landen behoren, die bereid zijn Indonesische studenten uit Nederland te ontvangen. Hij voegde daaraan toe, dat studenten die op het punt staan eindexamen te doen, in Nederland zullen blijven.

Per Ustinov ontvangt onderscheiding van „Royal Society of Arts"

Londen. — De „Royal Society of Arts" heeft de Benjamin Franklin medalje voor 1957 toegekend aan de Britse acteur Peter Ustinov als acteur en schrijver van het toneelstuk „Romanoff en Julia" dat thans in New York is verschenen.

In dit stuk geeft Ustinov een satirische persiflage van Shakespeare's toneelstuk, waarin de capulets en de montagues vervangen zijn door de Russische en de Amerikaanse ambassades in een stad en Romeo en Julia door de zoon en de dochter van de respectievelijke ambassadeurs.

De première van dit stuk, dat en door de schrijfwijze en door Ustinov's vertolking door critici hoog is aangeprezen, vond plaats in 1956.

Israelische Kolonisatie wordt voortgezet

Jeruzalem. — In de loop van de laatste tien jaar zijn 911.000 immigranten Israel binnengekomen, aldus heeft de Israëlische radio in Jeruzalem meegedeeld. Dit betekent dat meer dan de helft van de bevolking van het land zich na de stichting van de staat Israel, in Israel heeft gevestigd. Volgens het radio-station zijn er in Afrika, Oost-Europa en Azië nog een miljoen joden die in principe kandidaten zijn voor emigratie naar Israël.

Het Joodse bureau heeft besloten zes miljoen Israëlische ponden te investeren in de volgende fase van de Israelische kolonisatie, die 480 dorpen met in totaal 130.000 inwoners omvat, aldus de Israelische radio, die tenslotte opmerkte dat de giften, die het wereldjodendom aan Israël heeft geschonken, nu in totaal 1.100 miljoen dollar bedragen.

LEER HET KIND KENNEN UIT ZIJN TEKENINGEN

(Van een medewerker in Nederland)

Reeds verscheidene jaren organiseert „Shankar's Weekly" uit Indië een internationale prijsvraag onder kinderen. De resultaten worden afgedrukt in een speciaal nummer van het blad, dat voor deze gelegenheid zo groot van omvang is (230 pagina's) dat men welhaast van een boekwerk kan spreken. Met tal van kleuren-reproduktiеs is het werk verlucht, zodat men een zeer fraai overzicht heeft van de prestaties der kinderen. Ook enkele Nederlandse kinderen zijn bekroond: Hendrika van Deursen, Klaas Verstegen, Adr. Maaskant, Hans Storm, en Rob van Leeuwen in de leeftijdsgroepen van 13-15 jaar. Het werk dat bijeengebracht is, is afkomstig van kinderen uit zestig landen, dus uit alle delen van de wereld, de tekeningen zijn dus ontstaan in totaal verschillende culturen, klimaats- en levensomstandigheden.

Toch kan men nauwelijks zeggen, dat deze verschillen tot uitdrukking komen en hieraan bemerkt men hoe internationaal het kind is in zijn primaire uitingen. Natuurlijk ziet men zo nu en dan rassen-kenmerken en mensen afgebeeld in een volksdracht die onmiskenbaar de stempel op een bepaald land drukt, daaraan ziet men dan duidelijk waar het kind vandaan komt, maar dat zijn slechts uitzonderingen, doorgaans is de herkomst niet te zien en of het nu kinderen uit Ierland, Sovjet-Rusland, Japan of Canada betreft, zij hebben allen die vreemde directe spontane zeggingswijze in kleur. De school en het onderwijs zijn meer bepalend voor de kwaliteit van het werk, dan land of afkomst. Over geheel de wereld dringt blijkbaar eenzelfde paedagogische methode door, waarbij het kind wèl gestimuleerd wordt in zijn teken-drift, maar verder toch geheel vrij wordt gelaten zijn beeldend vermogen te ontplooien.

Japans meisje, tekening van het zevenjarige Japanse meisje Sachiko Miyanchi.

Men ziet nog wel eens produkten van de vroeger gevolgde methode, waarbij het kind echt „mooi" moest leren natekenen, maar dat zijn uitzonderingen, doorgaans is een grote spontaneïteit de basis van het werk. Opmerkelijk is de hoge kwaliteit der tekeningen uit Japan. Bijna voortdurend wordt men er verrast door de oorspronkelijkheid, het kleurgevoel en het beeldend vermogen der Japanse kinderen. Ook vorig jaar muntten de Japanners uit, althans in de reproukties die van hen zijn opgenomen.

De universaliteit van het kind spreekt het meest in de vroegste jaren. Men heeft voor elk jaar een aparte prijsklasse gemaakt en dat is heel verstandig, want men kan de tekening van een kind van vijf nu eenmaal niet vergelijken met die van een tien jaar ouder kind. Op latere leeftijd komen de regionale verschillen sterker tot uiting: het kind gaat zijn omgeving observeren en gaat dat weergeven wat hij ziet en meemaakt. Oudere Chinese kinderen tonen dikwijls de prachtige geraffineerde techniek van de grote meesters. Maar toch komt men dikwijls tot vreemde resultaten en het is een spel met wonderlijke uitkomsten om de bijschriften te bedekken en te raden, in wèlk land de tekening gemaakt is. De jury die de duizenden inzendingen te [illegible] heeft geen gemakkelijke taak gehad. Vooral de hoofdprijzen zijn nogal eens van een dubieuze waarde en steeds weer komt men tot het dilemma: moet men de knappe of de spontane tekening prefereren? Met dit dilemma is het kernpunt meen ik geraakt. Moet men namelijk de kindertekening zien als kunstwerk of als spontane uiting, even belangrijk als het spel, waarbij gradaties van fantasie te bespeuren zijn. Er is een groeiend streven om de kindertekening als typische kunstvorm te zien en het aantal tentoonstellingen ook in de musea neemt steeds toe. Het heeft er de schijn van alsof men de kindertekening méér gaat waarderen naarmate de kunst armer en onbeholpener wordt. Nu de abstractie in geheel de wereld hoogtij viert en in alle landen een zeker gelijkvormig karakter aanneemt, nu gaat men ook de kindertekening steeds meer waarderen als bron van onmisvormde, eerlijke levensuiting. Daar schuilt een groot gevaar in en men kan zich dan ook terecht afvragen of we niet aan de overschatting van het kind toe zijn. Of is de volwassene misschien bij het culminatie-punt van een zeker infantilisme beland?

Bij de hausse in exacte natuurwetenschappen en technische inventies beleven de geestelijke verrichtingen van de mens een dieptepunt en ook de schone kunsten schijnen zich te degraderen tot een ijdel spel van louter vormen, zonder geestelijke achtergrond. Is het kind dan niet haast superieur?

Het kind is in zijn tekening nooit abstract, wil altijd iets verbeelden en afbeelden, elk detail heeft een betekenis, zelfs het kleinste kind zal een uitvoerige uitleg kunnen geven, want ook de wildste krassen zijn bedoeld als weergave van een zeer bepaald gevoel.

Men heeft de kinderen ook opstellen en gedichten laten maken. De beste literaire wrochtsels zijn in het blad afgedrukt en de vreemdste verhalen, tot science fiction toe, zijn er bij. Opmerkelijk zijn de vele beschrijvingen van de vader. Zij zijn eerlijk en vol kritiek, maar altijd met een achtergrond van grote bewondering. Zoals in dit verhaal van Shobha Pillai (negen jaar) uit Sambalpur in Indië: We wonen allemaal in Sambalpur, vader, moeder, Mani, ik, Premi, Dilip en Sadha. Vader hoort geen snoep te eten. Moeder maakt snoep en bewaart het in de kast. Als vader thuis komt pakt hij een snoepje, maar hij verbergt het achter zijn rug, als hij ons ziet. Dan zeggen wij allemaal „neem er nog maar een, we zullen het niet tegen moeder vertellen".

's Morgens komt vader naar beneden en vraagt ons „Hoe gaat het er mee". En wij zeggen dan „slecht". Eens, toen vader op de fiets van zijn school kwam, viel hij in een sloot en hij zat onder de modder. Vader was bang dat zijn leerlingen hem zouden uitlachen en daarom keek hij niemand aan. Hij vergat zelfs zijn boeken mee te nemen en toen raapte een van zijn leerlingen ze op en kwam ze thuis brengen.

Vader zei, dat hij maagpijn had en moeder zei „ga toch naar de dokter". Maar vader antwoordde „de dokter weet helemaal niets" en dus weigerde hij te gaan. Toen vader nog student was, heeft hij veel gedichten geschreven. Een ervan is erg mooi. Eens vroeg moeder hem of hij het vers wilde opzeggen. Vader zei „ik heb het vergeten". Vader wil er niet meer aan denken. Ik zag het vers, het is in een boek geschreven. Het begint zo:

Ik zag de wereld nog nooit zo vrolijk en hoorde de vogels nooit zo mooi fluiten.

Ik houd veel van vader. Hij straft ons nooit. Toen Dilip mijn broer, eens stout was geweest, zei vader niets, terwijl hij toch best tegen moeder had kunnen zeggen: Dilip is erg stout geweest, geef hem een pak slaag.

Dezer dagen is bij de uitgeverij Duwaer en Zonen een boekje van de leraar aan het Baarnse lyceum J. van Ingen verschenen: „Leer het kind uit zijn tekening kennen". Op een zeer heldere wijze geeft de schrijver de reacties en verrichtingen van het kind, wanneer het zich tot tekenen zet, weer. Duizenden kindertekeningen heeft de heer van Ingen bezien, honderden kinderen heeft hij geobserveerd. Het eerste tekenen of liever krassen van het kind van drie jaar beschrijft hij, evenals de bewuste pogingen van het vijftien-jarig kind. Zeer kort en bondig beschrijft hij de fasen die het kind doorloopt, afwijkingen, vormen van afreagering, opkomend critisch bewustzijn, ruimte-uitbeelding en physiografiek.

Voor allen die met het tekenende kind iets te maken hebben is dit boekje zeer leerzaam. Het geeft geen semi-diepzinnige phrasen, geen schijnpsychologie of warrigheid waarmee men zo gaarne schermt als men tegenwoordig spreekt over kindertekeningen. Het boek is met tal van illustraties verlucht en geeft tot slot een opsomming van technische mogelijkheden en materialen, die het tekenonderwijs ten dienste staan. M.

Meisje te paard. Deze tekening van de 4-jarige Atul Bhalla uit New Delhi kreeg een eerste prijs.

Eric de Noorman: DE GOUDEN DROOM

40—37 Na geruime tijd in snel tempo te hebben gereden, geeft de gids eensklaps een schreeuw en wijst voor zich uit. Duidelijk is Erwins gestalte eensklaps te herkennen, die met zijn mannen langs het strand loopt. Eric en de zijnen worden echter niet opgemerkt en zij besluiten door te rijden, tot ze het groepje vóór komen, Zwijgzaam en met strak gezicht zit Eric te paard. Als ze op de geschikte plaats zijn aangekomen, geeft hij bevel te wachten. „Ik ga alleen", zegt hij. Dan daalt hij de heuvel af recht op zijn zoon toe, die verrast stil staat en ongelovig naar de naderende ruiter kijkt. Even later staat Eric tegenover Erwin, die hem verbaasd aanstaart. „Zo". zegt Eric met snijdende stem, ‚daar is de heldhaftige jongeling! Een stervende makker alleen achterlaten! Nu weet ge niets in te brengen", vervolgt hij tot de knaap, die hem verbouwereerd aangaapt „maar anders hebt ge genoeg praatjes! Schande en verdriet brengt ge over Uw arme moeder en dat wil koning spelen.

Wel, kom maar op en vecht voor je koninkrijk!" Erwin staat met een gezicht, alsof hij een vreemd spooksel ziet, zijn vader aan te kijken en weet niet wat hij er van moet denken.

Stamelend brengt hij uit: „Vechten, met U vader? Dat, dat kan niet, dat is niet goed, dat kan ik niet doen". Nog voor hij geheel is uitgesproken, klinkt er een harde klap en ligt de jongen met een totaal verwezen uitdrukking op het gezicht ter aarde. „Trek je zwaard en kom mee", snauwt de Noorman zijn zoon toe.

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

2.

„Hoor je dat, Fetcherin? Ze hebben Godde gered," riep Vox, zich naar het midden van de brug begevend. Halverwege wendde hij zich weer tot Saladini en vroeg:

„En de andere? Degeen die verdronken is — was dat Derieu?"

„Neen, kapitein, dat was Bertrand. Derieu was niet aan boord. Godde voerde het bevel."

„Godde? Onmogelijk! Wat is er dan gebeurd?"

Staande naast het kompas keek Vox naar de zee, inderdaad geweldig, vaak dalen vertonend van tien meter diepte, maar nog verschrikkelijker dan de diepte der dalen waren de opeenvolging, de kracht en hardheid der golven en de zeeman moest nog een laatste manoeuvre doen slagen.

„Stuurboord je roer!" riep hij.

„Stuurboord je roer!" herhaalde Fetcherin, staande aan de deur van de stuurhut.

Daarop, toen de order was uitgevoerd, ging de kapitein voort met Saladini te ondervragen. „Wat is er gebeurd?" Hij zette de handle van de telegraaf op „stop", vervolgens, na de vertraging te hebben opgenomen, op „langzaam achteruit."

„Stuurboord je roer!" kommandeerde hij.

„Derieu is in Napels ziek van boord gegaan," antwoordde Saladini. „Een beroerte. De maatschappij heeft Godde getelegrafeerd het bevel over te nemen. Bertrand was eerste. Bijzonderheden heb ik niet. Wij hebben ook Ollivier, de derde machinist, gered. Kent u hem?"

„Heeft hij niet lange tijd op de Milano gediend?"

De wijzer van de telegraaf stond nu op „volle kracht achteruit." Vox wist niet meer hoeveel keren in de loop der laatste twee nachten en de dag er tussen — want het werd al zo duister dat het moeilijk was een wrakstuk te onderscheiden — hij deze manoeuvre had uitgevoerd: deinzen waarbij het voorschip afvalt.

„Ja, een jaar of tien."

„We zullen van Godde wel te weten komen wat er gebeurd is. Is hij gewond?"

„Hij kon niet meer op zijn benen staan; we hebben hem aan Older overgelaten."

„En die jonge officier, die we het eerst hebben gered? De enige overlevende van de eerste reddingboot?"

„Dufor; hij was derde officier. Was in Napels aan boord gekomen. Hij behoort niet tot deze maatschappij."

„Gewond?"

Vox stelde vragen en hoorde de antwoorden aan, maar hij liep, gevolgd door Saladini, heen en weer, wierp een blik op de bak, achteruit lette op hoe zijn schip op schroef en roer reageerde en luisterde naar het stampen van de machine, gespannen wachtend op het ogenblik dat hij weer dwars op de golven zou liggen.

„Ik geloof van niet," riep Saladini hem toe.

„Goed zo," zei Vox, het oog gericht op de bak, die nu als golfbreker fungeerde en dit „goed zo" sloeg op een weinig aarzeling, die deze nauwelijks zichtbare golfbreker scheen te vertonen, maar niet op de laatste woorden van de eerste officier. „Stuur iemand naar de marconihut — neen, ga er zelf heen. Zeg aan Launay naar de Ascania te seinen dat ik de reis naar Gibraltar hervat en dat hij vraagt om de lijst der geredden, die hij aan boord heeft, over te seinen zodra die is opgemaakt. Verder, dat ik zelf zodra ik vrij ben, naar de marconihut zal komen om aan de maatschappij te telegraferen."

Toen de vaart uit het schip was, slingerde het een ogenblik tussen de hoge golven. Vox liep snel naar de rechterkant van de brug, gevolgd door Saladini, die naar de trap ging. Hij keek naar het achterschip van de Virginia, dat achteruit naar stuurboord draaide. Ook op het rechter boord brak nu het water en spatte uiteen als tegen een rots.

„Dank je, Saladini," zei hij nog, zich naar zijn eerste officier omwendend, die door een wolk van fijne droppels verborgen werd, „en vergeet de manschappen niet; laat wat rum verstrekken."

Vox luisterde. Wat een geluk vertrouwen in de machine te kunnen hebben, hoewel men nooit kon weten. Het was mogelijk, dat de kapitein van de Marco Polo, het Italiaanse vrachtschip, welks oproep hij twee nachten geleden had beantwoord en dat zeker, evenals de Canopus gezonken was, maar alleen, zonder getuigen, dat deze ook meende een betrouwbare machine te hebben: en de schroefas was gebroken. Als men aan alles dacht wat er kon gebeuren, zou men in het geheel niet varen!

Het lastige ogenblik was aangebroken. Overgeleverd aan het meest walgelijke slingeren, begonnen zijn eigen passagiers en de geredden daar beneden weer te schreeuwen, te jammeren en te huilen. Een kwestie van seconden, voldoende om twee, drie maal heen en weer te worden geslingerd. Vox stelde niet veel belang in de passagiers, die hij al zo lang van Europa naar de Verenigde Staten en van daar naar Europa vervoerd had. Hij zag hen niet of heel weinig. Het waren altijd dezelfde mensen, zo kwam het hem voor. Toch had hij medelijden met die mensen, die hij gedurende twee dagen (ja, het waren precies 48 uren, dacht hij, naar het achterschip turend) door zijn onophoudelijk manoeuvreren aan alle demonen van de zee had overgeleverd.

En dan die anderen! De vrouwen en kinderen vooral, die na een lange doodsangst de Canopus hadden verlaten om te proberen de Virginia te bereiken, in die zee, die juist om de achtersteven van de stomer een geweldige witte krans veroorzaakte.

De reling, die de zeeman met de linkerhand vasthield, de stutten, de ramen van de stuurhut, alles op de brug en aan boord trilde, maar het slingeren nam steeds in hevigheid af. Vox ging weer naar het midden van de brug terug en, na een ogenblik naar de golven te hebben gekeken, die hem naar Gibraltar zouden brengen en die spoedig vierkant tegen de scheepswand zouden slaan, stuurde hij zijn schip vooruit. En de bevelen, die Fetcherin aan de roerganger doorgaf, volgden elkander op — roer aan stuurboord; aan bakboord.

(Wordt vervolgd)

Suezkanaal mij. hoopt te kunnen onderhandelen over compensatie van de naasting van Suezkanaal

Londen. — De voorzitter van de Suezkanaalmaatschappij heeft in Londen de hoop uitgesproken, dat er opnieuw onderhandelingen zullen worden gevoerd, over de compensatie van de naasting en nationalisatie van het Suezkanaal door Egypte, nu achttien maanden geleden. Deze besprekingen zouden moeten worden geopend na de vergadering van aandeelhouders van de maatschappij op 5 februari te Parijs.

De voorzitter zei, dat er op deze vergadering aan de aandeelhouders om toestemming tot het heropenen van de onderhandelingen met de Egyptenaren zal worden gevraagd.

Indien de genoegdoening door Egypte zal worden verleend, zullen de aandeelhouders het grootste gedeelte hiervan uitgekeerd krijgen. Wat het overblijvend deel betreft, zei de voorzitter, dat er geen plannen bestaan om de maatschappij te likwideren, aangezien zij andere projekten op stapel heeft en nog steeds op velerlei gebied actief is.

Enige tijd geleden werd bericht, dat de maatschappij zeer geïnteresseerd is in de bouw van een tunnel onder het Engelse Kanaal tussen Engeland en Frankrijk).

Bordeaux. — In Bordeaux in Frankrijk staakten dezer dagen de dokwerkers. Hun probleem: de direkties hebben geweigerd een uurtje vrijaf te geven voor een kort café-bezoek. In een groepje begonnen, breidde de protest-staking zich gedurende de dag uit!

Republikeinse strijders in Ierland weer actief

Belfast. — De vogelvrij verklaarde organisatie van republikeinse strijders in Ierland roert zich volgens de laatst ontvangen berichten nog steeds.

Sluipschutters openden, dekking zoekend in een dikke sneeuwlaag, het vuur op een politiepatrouille aan de Noordierse grens.

Een verbindingsbrug in de provincie werd door een explosie beschadigd.

W.-Duitsland staat geen scheepsruimte aan Indonesië af

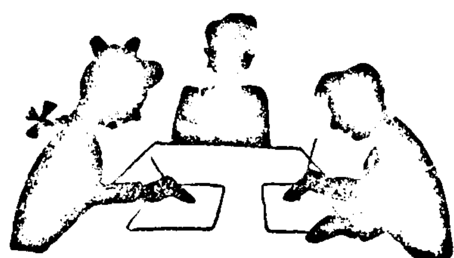
's-Gravenhage. — Naar het ANP van de Westduitse ambassade in Den Haag heeft vernomen zijn de berichten, dat Westduitse rederijen in Hamburg 130.000 ton scheepsruimte ter beschikking zouden stellen van Indonesië ter gedeeltelijke vervanging van de KPM-vloot, onjuist. Men deelde desgevraagd mede, dat evenmin over dit onderwerp onderhandelingen zijn gevoerd. Voorts werd gezegd, dat het voor de Westduitse koopvaardij onmogelijk zou zijn thans 130.000 ton scheepsruimte af te staan.

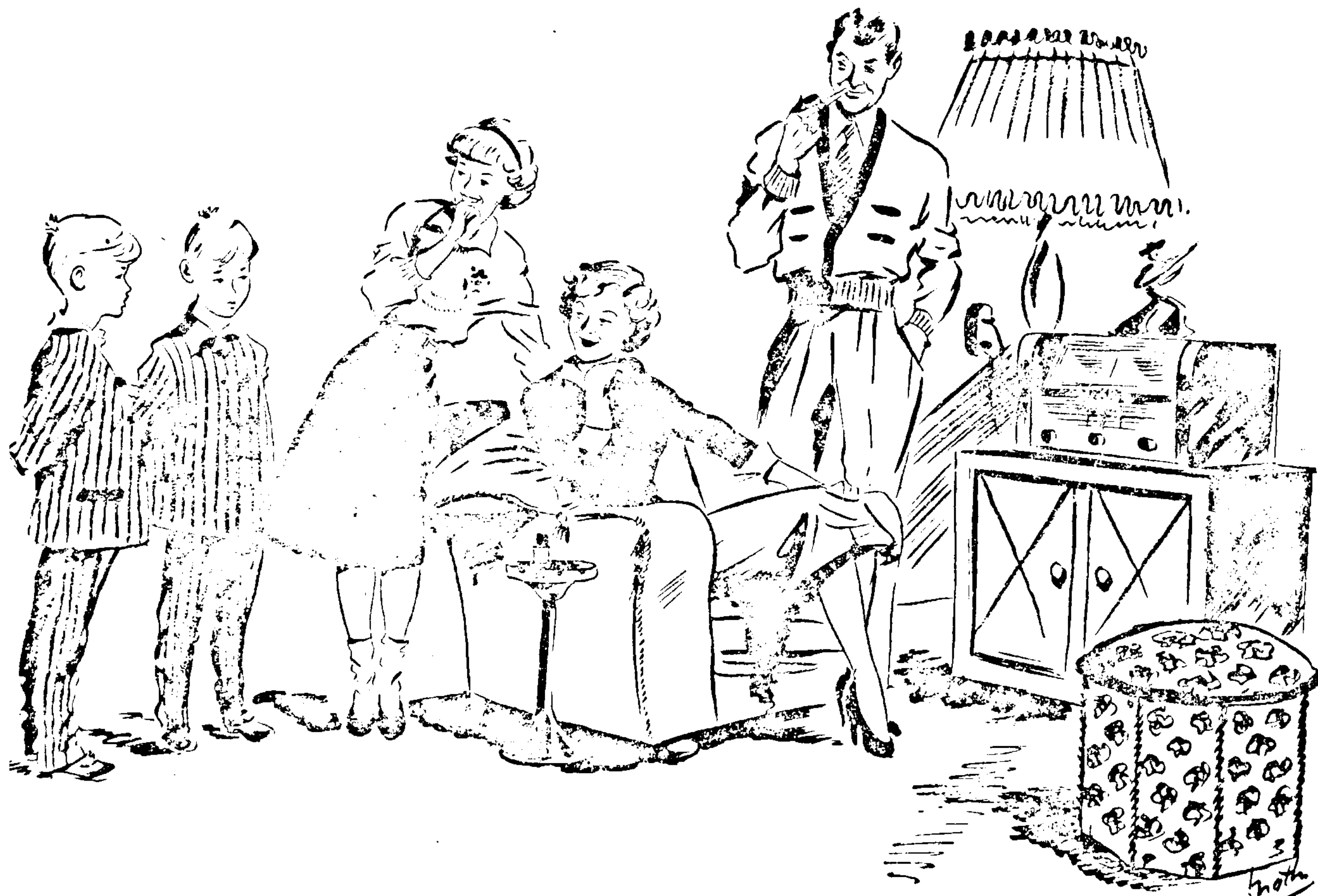
Lord Orr doet voorstel aan V.S. en Sovjets

New York. — Lord John Boyd Orr, de Britse voormalige leider van de voedsel- en landbouworganisatie der V.N. (F.A.O.) die in 1949 een nobelprijs kreeg, heeft te New York voorgesteld dat de V.S. en de Sowjet-Unie hun militaire uitgaven met tien procent verminderen. De helft van het bespaarde bedrag zou in mindering op de lasten van de belastingbetalers moeten worden gebracht, terwijl de rest zou moeten worden gestort in een fonds van de V.N. voor hulp aan economisch ten achter gebleven gebieden.

AMIGOE VAN DE JEUGD

De tweeling en de Radio

Daar staat ie!" zei vader tevreden. Moeder wreef voorzichtig met 'n zacht doekje over de glanzende kast van 't prachtige, nieuwe radiotoestel. En Joop stak al 'n hand uit naar de regelknoppen. Meteen kreeg hij van vader 'n tik op de vingers.

„Afblijven, jij! Moeder of Mien of ik zullen 't ding wel aanzetten. Dat is geen kwajongenswerk."

Sjef, de tweelingbroer van Joop, grinnikte. Maar hij zette gauw 'n ernstig gezicht toen vader doorging: „Denk er om! Geen grapjes met 't toestel! Bij 't minste of geringste gaan de fietsen 'n maand op slot!"

De twee broers keken verschrikkelijk braaf en maakten 'n heilig voornemen de radio met rust te laten. Vader meende wat hij zei, dat wisten ze. En 'n maand niet fietsen betekende elke dag vier keer 'n half uur lopen van huis naar school en terug, geen fietstochtjes met de club en niet naar 't zwembad!

„Mij niet gezien!" meende Joop.

„Ik kijk wel uit!" beweerde Sjef.

Drie weken later waren de twee broers alleen thuis. Moeder en Mien deden boodschappen in de stad, vader was op z'n kantoor. 't Regende hard en dat bedierf 't plan van Joop en Sjof om met de fiets naar oom Berend's boerderij te gaan.

Joop bladerde wat in z'n postzegelalbum en Sjef stond met 'n lelijk gezicht naar buiten te kijken.

„Snertweer!" mopperde hij. „Net op Woensdagmiddag! Bah!"

„Hé, Sjef!" riep z'n broer. „Kom 'ns hier. Waar is die gele, Amerikaanse luchtpost van vijftig cent?'

„Weet ik niet," bromde Sjef. Hij slenterde naar Joop. „Zit ie er niet meer in?"

„Nee. Kijk, daar heeft ie gezeten." Joop wees naar de lege plaats in de serie.

„Heb je zeker geruild," meende Sjef onverschillig.

„Vast niet. Heb jij 'm soms gepikt?"

„Ik? Je bent gek!"

„Laat jouw album dan 'ns kijken."

„Niks hoor!" Sjef keek boos. „Als je me niet gelooft, dan laat je 't maar."

Joop werd ook nijdig.

„Jij hebt 'm Je durft je album niet te laten zien!"

„Ik heb jouw prulpostzegel niet nodig!"

Ze stonden vlak naast elkaar, echt kwaad allebei. Joop gaf Sjef 'n duw met z'n schouder. Sjef duwde terug, hard. Joop struikelde achteruit, viel half over een stoel en bonsde tegen 't radiotafeltje. 't Tafeltje wankelde en met 'n vlugge sprong kon Sjef nog juist 't toestel tegenhouden. Voorzichtig schoof hij de tafel recht en de radio op z'n plaats.

Geschrokken keken ze elkaar aan. De ruzie was vergeten.

„Dat scheelde niks," zei Sjef.

„Zou ie...... zou ie niet kapot zijn?" Joop keek bang naar 't toestel. „Ik kwam er nogal hard tegenaan."

„Even proberen!" Sjef draaide de knop om. 't Klikte als altijd, maar 't lichtje achter de afstemschaal ging niet aan......

„Kapot!" Joop zei 't fluisterend. Sjef knikte en draaide de knop voorzichtig terug. Met grote, bange ogen staarden ze naar de glanzende radiokast. Als vader......

De voordeur draaide open. De broers wipten doodstil naar de tafel en tuurden met veel belangstelling in Joop's postzegelverzameling.

Daar was vader.

„Dag, jongens. Akelig weer, hè?"

„Dag, vader."

Vader keek de tweeling even onderzoekend aan. Ze waren zo rustig......

„Is er iets aan de hand?"

„Nee, vader......" 't Kwam er maar zacht uit.

„Hm!" zei vader. Hij stopte z'n pijp en bladerde in de radiogids. Joop en Sjef durfden niet te kijken.

Klik!

Met vuurrode koppen zaten de jongens aan de tafel.

„Dus er was wel eits aan de hand!" Vaders stem klonk heel vlak. Joop en Sjef kenden die stem en ze waren er doodsbang voor. Want ze wisten, dat vader nu ontzettende kwaad was.

„Hoe is 't gebeurd?"

„'n...... 'n Ongeluk...... ongelukje...... vader," stotterde Sjef. „Ik...... Joop...... wij......"

„Genoeg! Slot op de fiets en breng mij de sleutels!"

Ze slopen weg naar 't schuurtje, [illegible] met neergeslagen ogen. Vader liet ze in z'n vestzak glijden.

„Naar bed!"

De broers schoven de kamer uit en de trap op, zwijgend. Achter de deur ritselde nijdig vaders krant.

„Psst! Joop! Slaap jij al?" fluisterde Sjef 'n uur later.

„Nee, ik...... stil! Daar zijn moeder en Mien."

Ze lagen allebei te luisteren naar de voetstappen en 't gepraat in de gang. Ze hoorden moeder de kamer ingaan.

„Zo, vader, daar zijn we. De jongens al naar bed?"

„De vlegels!" Vaders zware bromstem was goed te verstaan; de kamerdeur stond zeker open. „De apen! Hebben aan de radio gezeten! 't Ding is stuk!"

„Wat zegt u?"

Dat was Mien.

„Wacht 'ns even."

Ze trippelde vlug door de kamer. De twee broers boven luisterden benieuwd. Ze hoorden Mien opeens helder lachen en toen...... de radio! Muziek!

Sjef gaf z'n broer 'n stomp.

„Hoor je 't? Hij is niet kapot!"

„Ja," zei Joop. „Snap jij dat nou?"

„Joop! Sjef!"

Dat was Mien onder aan de trap.

„Beneden komen!"

Twee pyjama-mannen stonden even later in de huiskamer. Ze keken nogal dwaas. Moeder knikte lachend, vader keek heel anders dan straks en Mien proestte telkens.

„Wat is er nou eigenlijk?" vroeg Joop.

„O, jongens!" gichelde Mien. „Hadden jullie de radio stuk gemaakt?"

Ze keken schaapachtig van Mien naar het vrolijk spelende toestel.

„Ik heb gestofzuigerd," lachte zus, „voor we naar de stad gingen."

„Nou, en toen?"

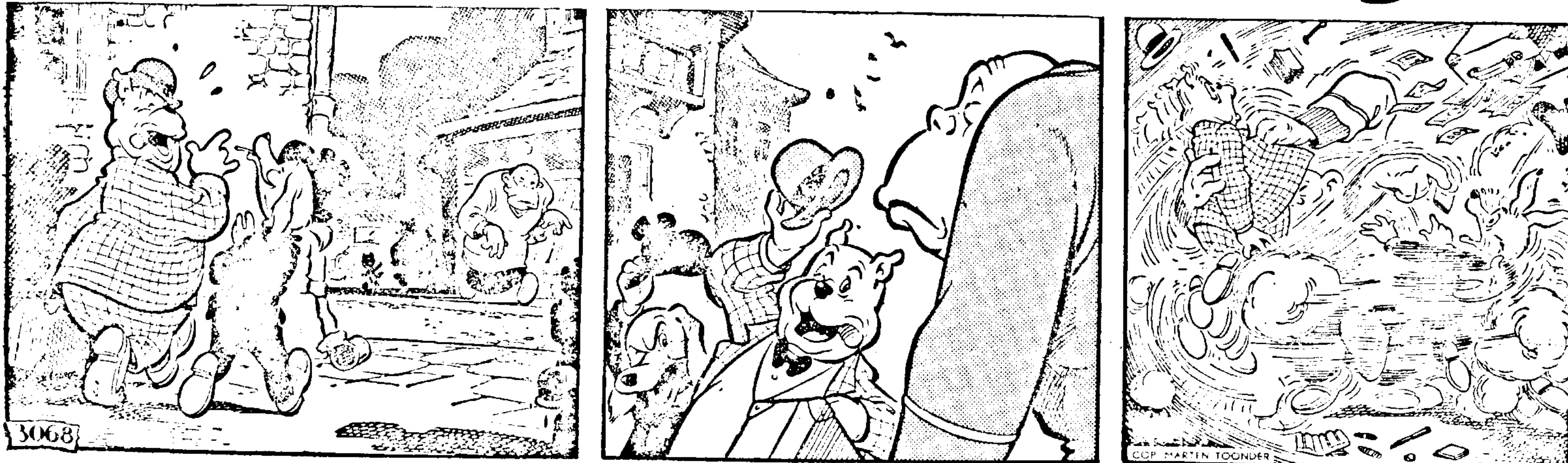
„Toen vergat ik om de stekker van de radio weer in 't stopcontact te steken!"

„'t Is wat moois!" zei vader. Hij kon nu z'n lachen ook niet meer houden. Z'n vingers zochten in z'n vestzak.

„En hier zijn de sleutels van jullie fietsen."

W. J. Verbeeten

Heer Bommel en de Achtgever

3068. De handelaar in ongeregelde goederen J. Vezelkoord stond in vakkringen bekend als een geoefend heler. Er werd van hem ge- [illegible] diamant maar hoefde te ruiken om te weten hoeveel hij waard was. Of dit juist is, weet ik niet, maar een feit is het, dat hij hijgend en snuffelend Super's buit onderzocht en er toen een bod van tienduizend florijnen op deed. Dat was niet veel als men bedenkt, dat de schat Fl. 1000.000.000 waard was — maar voor de beide schavuiten was het een bedrag, dat ze graag aannamen. Zo ziet men maar weer eens waar het toe leidt wanneer zulke kostbaarheden in de handen van afgezakte zakenlieden vallen. Verheugd stapten de deugnieten de straat weer op met een valiesje waar ze de bankbiljetten in gepropt hadden. Ze hadden nog niet ver gelopen toen ze de achtgever I Oen tegenkwamen.

„Ach, kijk, dat is aardig", zei Bul Super, de hoed lichtend. „Daar hebben we onze vriend van gisternacht!"

„Ja, wat leuk!" riep Hieper. „Zal ik hem een cent geven, baas? Hij heeft ons zo mooi geholpen."

„Hrmpf?" vroeg I Oen. Hij hield de pas in en staarde oplettend naar de beide gekscheerders.

„Slaapt je baas nog?", hernam Super. „Zijn nachtrust is toch niet gestoord, hoop ik?"

Dit grapje viel geheel onder de tafel. I Oen was bezig met het uitvoeren van een nieuwe order, die heer Ollie hem gegeven had — en die order luidde: „Haal de schatten terug". Nu had de gehoorzame dienaar nooit leren denken, omdat hij was opgevoed door een wachtmeester der huzaren. Maar een spoor volgen kon hij wèl. En omdat Super en Hieper vol met sporen van de schat zaten, begon hij hen bliksemsnel te onderzoeken. Hij deed dit zo grondig, dat de banknoten uit het koffertje als confetti door de straat dwarrelden......

HINKEPINK en de HEKS

Koning Langebaard van de Boskabouters was heel ongerust; hij had juist gezien, dat 't zilveren doosje met bittere bessen bijna leeg was. En de Boskabouters kunnen de bittere bessen niet missen! Lekker zijn ze helemaal niet, maar [illegible]

je ook mankeert, als je een paar bittere bessen slikt, ben je in een dag weer beter.

De koning riep Hinkepink. Die heette zo, omdat hij 'n manke been had. Hij kon niet vlug lopen, maar hij was de slimste van alle kabouters.

„Hinkepink! De bittere bessen zijn bijna op."

„Dan moeten we nieuwe gaan plukken, koning."

„Maar ze groeien in 't Heksenbos, Hinkepink. En daar woont een heel gevaarlijke heks.

„Ik ben niet bang, koning. Ik durf best te gaan."

„Dat is flink, Hinkepink. Neem kabouter Goliath mee. Die is sterk. Hij kan je dragen, als je moe wordt.

Zo gingen Goliath en Hinkepink naar 't Heksenbos. Ze hadden een mandje bij zich voor de bessen. Hinkepink zat op Goliath's rug en wees de weg. Het was erg ver. De sterke Goliath was heel moe, toen ze eindelijk aan de rand van 't Heksenbos waren.

„Eerst uitrusten!" zei Hinkepink. „Dan gaan we plukken, Goliath. En goed uitkijken, dat de [illegible]

„Poe!" zei Goliath. „Ik ben niet bang voor de heks. Ze kan me toch niet krijgen."

„Toch oppassen, Goliath. Als ze ineens achter je staat, kun je niet meer weg. Weet je wat? Jij plukt en ik kijk uit. Wanneer de heks komt, schreeuw ik als een uil. Dan loop jij hard weg. Ik kruip weg tussen de struiken. Dan vindt de heks me nooit."

„Best!" vond Goliath. „Zullen we nu maar gaan plukken?"

De bittere-bessenstruiken stonden midden in 't Heksenbos. En er zaten niet erg veel bessen aan. Goliath moest heel goed zoeken. Zijn mandje was nog niet half vol, toen hij ineens de uilschreeuw hoorde van Hinkepink.

Oei! dacht Goliath. De heks! Maar juist zag hij een heel dikke bes zitten. Die moest hij nog even hebben. Gauw in 't mandje! Zo! En nu vlug......

„Daar heb ik je!" riep de heks. En ze pakte Goliath heel hard bij zijn arm.

„Au! Au!" schreeuwde de kabouter. Hij rukte en sprong, maar de heks hield hem stevig vast.

„Mee!" zei ze. „Wat moet jij in mijn bos? Ik zal 'n grote distelplant van je maken met scherpe prikblaren!"

Zé sleepte de arme kabouter Goliath door het bos naar haar huisje. Daar stond een heel hoge, dichte heg omheen van doornstruiken, distelplanten en brandnetelbossen. Niemand kon door die heg dan alleen de heks.

Kabouter Hinkepink sloop achter de heks en zijn vriendje aan, stilletjes en heel voorzichtig. Hij [illegible] was ze alweer terug met een schop en... een grote distelplant! Die pootte ze in de heg en ze lachte er bij.

„Daar sta je goed!" zei ze. Toen ging ze terug naar haar huisje.

Hinkepink keek treurig naar de distelplant. Die arme Goliath! Wat moest hij nu doen?

Kabouter Hinkepink zat heel lang te denken, heel erg lang. Tot hij wist, hoe hij zijn vriendje zou kunnen helpen.

Hij liep het bos in en zocht. Juist! Dat moest hij hebben! Daar stond een holle boom met een groot nest wilde bijen er in.

Hinkepink riep een van de bijen, die juist langs hem heen vloog.

„Och, bijtje! Vraag eens even aan jullie koningin of ze asteblief bij mij wil komen. Ze moet me helpen."

De bij wipte door het vlieggat in de boomstam. En daar kwam de bijenkoningin al.

„Wel, kaboutertje?" vroeg ze.

„O, koningin! Wat lief van u, dat u naar me wilt luisteren." Hinkepink praatte een hele tijd met de bijenkoningin. Toen vloog de koningin weer terug in het nest. Hinkepink wachtte. Daar had je bijen! Tien, twintig, honderd en nog veel meer. Een hele wolg bijen.

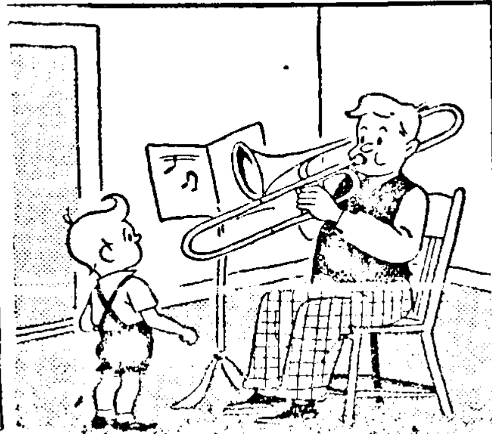
(Wordt vervolgd)

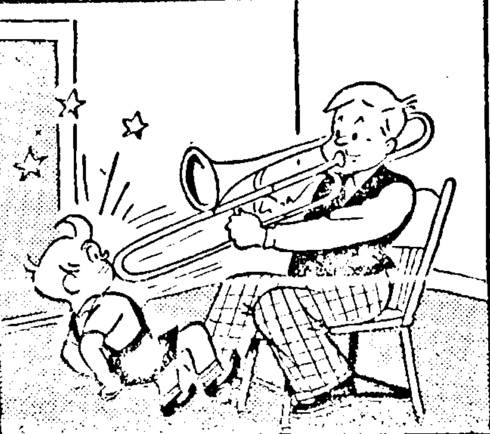
DOKTER EN PIRAAT

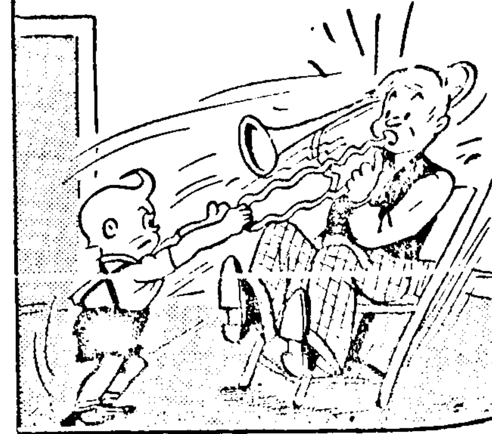
DOOR RAFAEL SABATINI

Estrella-dames winnen openingswedstrijd van basketballtournooi

Oranjestad. — Gisteravond werd de competitie basketball geopend met een ontmoeting tussen de damesteams van Estrella en Seven-Up. Jammer dat de herenwedstrijd geen voortgang kon vinden doordat RCA slechts vier man in het veld kon brengen. Chinese Club (Plymouth) kreeg daardoor de twee eerste wedstrijdpunten cadeau.

De heer Isaac Franka, voorzitter van de Arubaanse basketball bond sprak enkele woorden waarin hij dank bracht voor de grote opkomst van het publiek. Spreker betuigde zijn spijt over het misverstand tussen de Bond en Estrella, waardoor de competitiewedstrijden voorlopig niet te Santa Cruz kunnen worden gespeeld. Waar de samenwerking tussen bond en verenigingen altijd even prettig is geweest, hoopt spreker dat het huidig misverstand ook spoedig uit de weg kan worden geruimd.

Sportkoningin Aida Jacobs wierp daarop de eerste bal, waarna zij van de Madrina van Aruba Juniors, Ana Fingal een bouquet bloemen kreeg.

De dames van Estrella wonnen de wedstrijd gemakkelijk. Zij speelden een beslist beter spel. Vooral Maria Peña blonk uit. Zij nam maar liefst twaalf punten voor haar rekening. Bij Seven-Up was de beste scorer Petra Winterdaal, die vijf punten maakte. De eindstand was 23-9 voor Estrella. Scorekeeper was Frank Estrada, scheidsrechters de heren Bette Ecury en Nico de Cuba.

Voorlopig zullen de voor het Estrella-terrein aangekondigde wedstrijden in het Aruba Juniors stadion worden gehouden.

Nieuw pamflet van de P.P.A.

Oranjestad. — Opnieuw werd in verband met de schorsing van de heer Willemsen door de P.P.A. een oranje-pamflet verspreid, waarin aan de bevolking „inlichtingen" worden verstrekt over de gang van zaken.

Na de mededeling, dat de ambtenarenrechter het verzoek van de heer Willemsen van de hand wees, wijst het pamflet op het navolgende:

1) Waarom werd in een zedenzaak, waarbij een vroegere autoriteit betrokken was, de zitting met gesloten deuren gehouden?

2) Waarom werd ook de zaak van de heer Willemsen met gesloten deuren gehouden? (Omdat hij Macamba is?, vraagt de schrijver van het pamflet.)

„Wij hebben", aldus het pamflet, „niets tegen de macamba — er zijn goede en slechte — maar wij kunnen nimmer akkoord gaan met het feit, dat er zijn, die zich van superieur ras menen en die ons volk willen misleiden.

Dergelijke mensen, wier harten gericht zijn op conservatief kolonialisme en die onze autonomie belachelijk maken, moeten heen gaan. Wij hebben geen plaats voor mensen als Adriaan de Wit."

Het pamflet vervolgt dan met een tirade tegen de heren Eman, die destijds een volksaktie zouden hebben ontketend tegen de heer Amelink, en na duizenden handtekeningen te hebben verzameld, aan dezelfde heer een hoge positie gaven.

De AVP zou, aldus het vlugschrift, ook thans de heer De Wit verdedigen, omdat deze partij de conservatieve, koloniale macamba wil laten voortgaan met het misleiden van het volk.

Het pamflet besluit dan met de mededeling, dat op 24 januari de heer Fichi Croes voor de rechter komt en dat zijn zaak met open deur gevoerd zal worden, opdat iedereen kan komen luisteren.

AGENDA ARUBA

Woensdag 22 januari 1958
Kantoor Amigoe di Curaçao Torricellistraat 16 tel: 1233
RADIO KELKBOOM: 209 meter
Vandaag: 6.00 Muziekprogr, 7.00 Nieuws (P), 7.15 Muziek. 7.45 Nieuws (N.), 8.00 Muziek 8.45 Smakelijk eten, 9.00 — 10.00 Heren Gymnastiek.
Donderdagochtend 23 Jan. 11.30 Muziek, 12.25 Nieuws (N.), 12.45 Muziek 12.55 Nieuws (Eng.) 1.00 — 1.30 Muziek.
Nachtdiensten Botica's
San Nicolas: Botica Central
Oranjestad: Botica Aruba
Politie en Brandweer
Oranjestad: tel: 1000 en 00
San Nicolas: tel: 5000
Sta. Cruz: 1635
Noord: tel: 1488
Savaneta: 5100
Vereniging Suriname: filmavond om 8.00 uur.

Uit Arubaanse Politierapporten

Oranjestad. — Ter hoogte van het vliegveld botsten twee personenauto's. De schade beliep enkele honderden guldens. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld, maar het staat vast dat een der bestuurders onder invloed van sterke drank was....

Wie een khakikleurige schooltas verloor, met daarin onder meer een catechismus kan zijn eigendom terughalen bij de politiepost van Noord....

De heer Greinbauw in de B. van der Veen Zeppenveldtstraat 87 vond en zwarte etui met sleutels....

De heer Eckmeyer van Tarabana 23 vond en blauwe damestas....

Geen voorrang verleend staat er in het rapport over de aanrijding op de hoek van de dr. Schaepmanstraat en de Bernhardstraat. De schade bedroeg ongeveer ƒ 500.— totaal....

Oranjestad. — De bewoners van de Arend- en Emanstraten werden in de nacht van zondag op maandag opgeschrikt door een geweldige klap, veroorzaakt door de botsing van twee personenauto's. De botsing ontstond doordat een der bestuurders geen voorrang verleende. De gevolgen waren zeer ernstig. Drie inzittenden in de aangereden wagen en de bestuurder van de wagen, waarmee geen voorrang werd verleend, raakten in meerdere of mindere mate gewond en de materiële schade beliep vele duizenden guldens. Een der inzittenden, die met het hoofd door de voorruit werd geslingerd, moest in het ziekenhuis worden opgenomen. De anderen konden na eerste hulp te hebben gekregen huiswaarts keren.

Op nagenoeg dezelfde plaats vond twee uur eerder ook al een aanrijding plaats. Ook hier was de oorzaak, dat geen voorrang werd verleend. Een der bestuurders kreeg een bloedneus; de schade was vrij aanzienlijk.

Bij Bondi Bierno te Santa Cruz vond een kettingaanrijding plaats. Een bestuurder reed links van de weg, tegen een tegenligger op en sloeg daarna tegen een geparkeerde wagen. De schade beliep ongeveer 700 gulden in totaal.

Onoplettendheid was ook oorzaak van een aanrijding bij Brazil. Een bestuurder poogde daar een auto in te halen op het moment, dat een andere naderde. Dit snijden veroorzaakte een botsing.

De politie moes verder vele malen als scheidsrechter optreden en ruzietjes sussen.

Uit een personenauto werden enkele zaken met levensmiddelen ontvreemd. Vermoedelijk kwajongenswerk.

Gemeld werd, dat een „dronken" man met een geweer in de lucht schoot. Toen de politie aankwam op Rooi Afó, waar de wildeman bezig zou zijn, bleek het slechts een infantiel man van vijftig jaar te zijn die met klappertjes speelde.

Een knoekoebrandje, aangestoken door knapen, werd door de politie snel en afdoend met de hogedrukspuit geblust.

Een heer sliep in de goot. De man ronkte en alvorens hem ter ontnuchtering in te sluiten, werd een kapmes van hem afgenomen.

Een onverlaat sneed de hoorn van een publieke telefoon af en nam dit instrument mee.

Daar geen gouvernementsarts bereikbaar bleek te zijn, werd dr Vollmer door de politie gealarmeerd voor een vrouw, die door een onverlaat met een mes was gestoken. Na deskundige hulp kon de vrouw huiswaarts keren.

Aangifte werd gedaan van diefstal door een dienstbode. Het meisje bleek zodanig aan Bacchus te hebben geofferd, dat ze allereerst ter ontnuchtering moest worden ingesloten.

Subsidievergadering Bijz. Onderwijs

Willemstad. — Zoals wellicht bekend, bepaalt artikel 23 van de Subsidieverordening Bijzonder Onderwijs (P.B. 1954 nr 44) de hoegrootheid van de uitkering, welke het bestuur van een gesubsidieerde school jaarlijks uit de kas van het eilandgebied ontvangt ter bestrijding van de kosten, verbonden aan het aanschaffen en het onderhouden van de leer- en hulpmiddelen en schoolbehoeften.

In verband met de voorgenomen wijziging van bovenvermeld artikel heeft de Regering het wenselijk geacht een commissie te benoemen om de verschillende aspecten van dit artikel onder de loupe te nemen.

In deze commissie zijn benoemd:

Tot lid en voorzitter: de Inspecteur van het Onderwijs.

Tot lid en secretaris: de Adjunct-Inspecteur P. T. M. Sprockel.

Tot leden op Curaçao: Eerwaarde frater M. Franciscus, Missie-Overste van de fraters van Tilburg; drs W. de Boer, Voorzitter van het schoolbestuur van het Prot. Chr. Onderwijs; mej. Ph. Donkers, gemachtigde van het R.K. Schoolbestuur voor de Zusters van Schijndel; mej. M. A. Metternich, administratrice van het St Martinusgesticht de heer C. J. van den Brink, hoofdcommies van het Departement van Onderwijs.

Tot leden op Aruba: de heer G. Amelink, direkteur A.T.S. (plv. voorzitter); Eerwaarde frère André, Overste van de frères J. B. de la Salle; mej. Wiencker, Overste van de Zusters Dominicanessen van Voorschoten.

Middelenstaat Aruba

Oranjestad. — Blijkens de middelenstaat van het eilandgebied Aruba tot en met november 1957 werd in de eerste elf maanden van het jaar ƒ 13.399.647,51 ingevorderd, terwijl 11/12 van de raming een bedrag geeft van ƒ 16.685.552,—.

Voor de grondbelasting was de raming ƒ 595.250,—, waarvan tot eind november werd ingevorderd ƒ 271.405,85. De raming inkomstenbelasting 4,3 miljoen, ingevorderd 3 miljoen, de winstbelasting raming 5,9 miljoen, ingevorderd 7,1 miljoen. Het aandeel van het eiland in de in-, uit- en doorvoerrechten, geraamd op 2,4 miljoen, kwam nog niet binnen. De opbrengst van de motorrijtuig- en motorbelasting ad ƒ 93.198,50, overtrof de raming (ƒ 82.500,—).

Verscherpte contrôle leeftijdsgrenzen bioscopen

Oranjestad. — In de Memorie van Antwoord terzake de eilandsverordening tot wijziging van de bioscoopverordening lezen wij onder meer, dat de contrôle op de leeftijd van bioscoopbezoekers is opgedragen aan de politie, in het bijzonder aan de kinder- en zedenpolitie. De bioscoopeigenaren worden verplicht bij de ingang van hun theaters een bord te plaatsen, waarop duidelijk de minimum leeftijd staat aangegeven voor bezoekers. Naar aanleiding van enkele opmerkingen van raadsleden terzake de soms voor jeugdige personen ongeschikte „voorstukjes" van komende films, merkt het B.C. op, dat deze slechts zeer kort van duur zijn en er daarom voorhands geen reden is bepaalde voorzieningen te treffen.

Sommige leden merkten op, dat het gewenst is contrôle uit te oefenen op de televisieprogramma's, welke op openbare plaatsen zijn te volgen (café's en dergelijke). Het B.C. meent, dat hiertegen voorlopig niet kan worden opgetreden.

Wat het geven van voorstellingen door danseressen betreft, is de contrôle hierop ook opgedragen aan de kinder- en zedenpolitie. De contrôle is verscherpt.

Tenslotte deelt het B.C. mede, dat in het „Principal"-theater van San Nicolas voorzieningen worden getroffen om het gebouw te laten voldoen aan de eisen. Toiletten voor dames en heren zijn thans aangebracht; panieksluitingen zijn in bestelling; de noodverlichting werd aangebracht en men is doende de projektie-gaten van glas te voorzien.

DOVA wijzigt statuten

Oranjestad. — De Politie ontspanningsvereniging „Pova" zal op 26 februari a.s. een buitengewone algemene ledenvergadering houden, waarop behalve de gebruikelijke bestuursverkiezing ook een voorgestelde wijziging in de statuten zal worden besproken.

Genève. — De Russische professor W. Zakoesof, een van de artsen van het Kremlin die in 1953 werden gearresteerd op beschuldiging van een poging tot moord op verscheidene Sowjetleiders, wordt in Genève verwacht voor het bijwonen van een vergadering van een commissie van deskundigen, die het programma van de V.N. voor het opiumonderzoek zullen bestuderen. De 55-jarige Zakoesof is zelf deskundige op het gebied van opiumonderzoek. Het is Zakoesofs eerste buitenlandse reis na zijn rehabilitatie.

Stockholm. — De Zweedse ingenieur Robert Engstroem heeft in een schrijven aan het Amerikaanse raketgenootschap en de Amerikaanse vereniging voor ruimtevaart verzocht, de mogelijkheid, dat de ontploffing van een waterstofbom op de maan rampzalige overstromingen op aarde veroorzaakt grondig te onderzoeken. Het voorstel om een waterstofbom op de maan te laten ontploffen is vorig jaar op de conferentie in Barcelona van het internationale astronautische congres gedaan.

CARL SANDBURG tachtig jaar

Dichter van de Middle West en biograaf van Lincoln

(Van een speciale verslaggever)

Carl Sandburg, een van Amerika's meest geziene dichters, is tachtig jaar geworden. Sandburg, die zich nooit opgesloten heeft in een ivoren toren, maar die zijn hele leven gestreefd heeft naar een zo groot mogelijke verstaanbaarheid, geniet alom in de natie een niet geringe populariteit.

Carl Sandburg werd geboren in Galesburg (Illionois) op 6 januari 1878. Hij was de zoon van een smid, die uit Noord-Zweden naar de Verenigde Staten was geëmigreerd.

De ouders van Carl, die nauwelijks enig onderwijs hadden genoten en die bepaald arm waren, konden hun zoon niet verder laten leren, toen deze op dertienjarige leeftijd de lagere school verliet. De knaap zag zich genoodzaakt de kost te verdienen met alle mogelijke losse baantjes. Hij was achtereenvolgens boerenknecht, metselaar, bordenwasser en huis-schilder. Maar toen de Spaans-Amerikaanse oorlog uitbrak, meldde hij zich als vrijwilliger, en gedurende acht maanden diende hij als infanterist in Puerto Rico. In deze periode vatte hij het plan op om letterkunde te gaan studeren. Toen hij vervolgens ontslag genomen had uit het leger, liet hij zich inschrijven op „Lombard College" in zijn geboorteplaats, Galesburg. Hier trok zijn literaire werk dermate de aandacht van een der hoogleraren, dat deze de kosten droeg van de publikatie van Sandburgs eerste dichtbundel. Sandburg, die „werkstudent" was, volgde gedurende vier jaar de colleges aan de universiteit, maar hij wist er geen graad te behalen. Later hebben overigens niet minder dan drie Amerikaanse universiteiten hem op grond van zijn letterkundige werken, met een eredoctoraat begiftigd.

Voor het eerst maakte hij naam als dichter met zijn bundel „Chicago Poems", die in 1916 verscheen. Zijn verzen vertoonden enige overeenkomst met die van Whitman, maar Sandburg is vooral bekend geworden als de poëet van de „machine age", van het leven in de industriële centra van de Middle West, en vooral van de stad die omstreeks 1920 snel opkwam: Chicago, een stad die hij karakteriseerde in de regels:

„Hog Butcher for the World
Tool Maker, Stacker of Wheat,
Player with Railroads and the Nation's Freight Handler;
Stormy, husky, brawling,
City of the Big Shoulders..."

In de twintiger jaren had Sandburgs reputatie als dichter, vooral in de Middle West, een hoogtepunt bereikt, met bundels als „Cornhuskers", en „Smoke and Steel"; en in 1926 verscheen er reeds een bundel verzamelde verzen onder de titel „Selected Poems".

Sandburg werd bijvoorbeeld door de bouw van een wolkenkrabber tot dichten geïnspireerd, en hij schreef dan:

„Lay me on an anvil, o God
Beat me and hammer me into a steelspike"
„Let me be the great nail holding a skyscraper
through blue nights into white stars".

Maar intussen was Sandburg begonnen met de uitvoering van een groots project. Een onderneming waaraan hij, al met al, minstens dertig jaar gewerkt heeft: het schrijven van de biografie van Abraham Lincoln. De levensgeschiedenis van deze grote Amerikaanse president heeft Sandburg steeds gefascineerd, en het resultaat van zijn onderzoekingen heeft hij neergelegd in een werk dat in totaal niet minder dan zes boekdelen omvat. De eerste twee boeken kwamen uit in 1926, en de laatste vier in 1939. Tot op de dag van vandaag wordt Sandburgs biografie van Lincoln beschouwd als het grote standaardwerk over het onderwerp. (En dat terwijl er over Lincoln zoveel boeken geschreven zijn, dat men er een flinke bibliotheek mee zou kunnen vullen.

Het kolossale werk oogstte al spoedig na de verschijning alom de grootste lof, en toen in 1940 de „Pulitzer Prize" voor geschiedschrijving gegeven moest worden, beschouwde de jury het als een vanzelfsprekend feit dat Sandburg er op de eerste plaats voor in aanmerking kwam. In de periode dat hij met deze arbeid bezig was, placht Sandburg ieder jaar enkele maanden met een banjo door het land te zwerven. Hij zong volksliedjes en declameerde verzen, aldus genoeg geld verdienend om zich de rest van het jaar aan zijn biografische arbeid te kunnen wijden.

Op zijn vijfenzeventigste verjaardag (6 januari 1953) werd hem in Chicago door vijfhonderd bewonderaars een diner aangeboden. De toenmalige gouverneur van de staat Illionois, Adlai Stevenson, proclameerde deze dag officieel tot „Carl Sandburg Day". Een vertegenwoordiger van de Koning van Zweden begiftigde de dichter en biograaf met het Commandeurschap in de Orde van de Noordelijke Ster. Zo werd hij zowel door zijn vaderland als door het land van zijn vaderen geëerd.

Berlijn. — Een Amerikaans toerist, dr. Walter Steinberg, is te Oost-Berlijn tot tien maanden gevangenisstraf veroordeeld wegens het smokkelen van fototoestellen en andere artikelen. De Zwitserse journalist Josef Guttman kreeg vier jaar dwangarbeid wegens het smokkelen van optische apparaten en camera's voor een totaalwaarde van 22.000 mark.

Washington. — Dr. Wallace R. Brode, adjunct-directeur van het Amerikaanse ijkbureau, is benoemd tot wetenschappelijk adviseur van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken, aldus is door het state department meegedeeld.

Britse arbeiders stellen loon-eisen

Londen. — De Britse bond van havenarbeiders, waarbij de meeste der 100.000 Britse havenarbeiders zijn aangesloten, heeft de andere bonden van arbeiders in de vervoersbedrijven, die zijn aangesloten bij de algemene bond van arbeiders in de Britse transportbedrijven, voorgesteld loonsverhoging voor hun leden te eisen. Ook de vakverenigingen, die de 120.000 Britse elektriciens vertegenwoordigen, zullen betere betaling van hun leden eisen. Verschillende andere vakbonden hebben reeds loonsverhoging voor hun leden geëist of zullen dit alsnog doen. Men verwacht, dat de werkgevers de eisen zullen afwijzen. Vertegenwoordigers van meer dan zes miljoen Britse arbeiders hebben thans eisen tot loonsverhoging of verkorte arbeidstijd gesteld, of zijn voornemens dit te doen. Dit is een nadelige factor voor de strijd der Britse regering tegen inflatie en voor handhaving van de positie van het pond sterling.

Russen gaan „verschrikkelijke sneeuwman" vangen

Moskou. — De Russische bioloog Oeroedson heeft in een vraaggesprek voor radio-Moskou verklaard dat Russische geleerden binnenkort zullen proberen de „verschrikkelijke sneeuwman" te vangen. Hij was van oordeel dat het mysterie van de Yeti Nu in het kader van het internationale geofysische jaar tot oplossing kan worden gebracht.

Speciale expedities van antropologen en zoologen zullen in het hoogland van Pamir in Centraal-Azië naar de sneeuwman gaan zoeken, die in de afgelopen zomer door de Russische hoogleraar Pronin is gezien. Een andere Russische geleerde, de hoogleraar in de geografie Korolef, verklaarde, dat het ooggetuigeverslag van professor Pronin een „onweerlegbaar bewijs vormt voor het bestaan van de Yeti, een antropoide tussenvorm van mens en aap met een hoog ontwikkeld zenuwstelsel".

Einde van Spoetnik I

Columbus. — De eerste Russische kunstmaan is aan het einde van haar loopbaan in acht stukken gebroken, die de vorige week op de aarde terecht gekomen zijn, zo heeft dr John Krais van de universiteit van de Amerikaanse staat Ohio bekend gemaakt. Met de radiotelescoop van de universiteit heeft men geconstateerd, dat de Spoetnik eind december in drie stukken verbroken was. Begin januari braken die stukken verder tot er acht waren. Het achtste stuk is 10 januari op de aarde gevallen.

BEKENDMAKING

De premievoet van de verzekering van het risico, voortvloeiende uit artikel 5, eerste lid der Ziekteregeling 1936, is voor het jaar 1958 vastgesteld op 3,7%.

De premie wordt berekend op de wijze bepaald in artikel 3 van het Besluit van de 29ste maart 1947 (P.B. 1947, no. 40), ter uitvoering van artikel 16 der Ziekteregeling 1936, zoals dit Besluit gewijzigd is bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 3de december 1957 (P.B. 1957 no. 160).

De Minister van Sociale Zaken,
C. D. Kroon.

Phillipijnen tegen handel met ROOD CHINA

Manilla. — President Carlos Garcia van de Philippijnen heeft zich met kracht uitgesproken tegen de handel met communistisch China. Hij zeide op een ontmoeting met de pers, dat de handel met het Rode Chinese Rijk communistische infiltratie op de Phillippijnen tengevolge kan hebben.

Hij sprak de krantenberichten tegen, volgens welke de ruilhandel in rijst uit Hongkong en copra uit de Phillippijnen, die in de regeringskringen is voorgesteld, een verkapte handel met communistisch China zou zijn. Volgens beweringen is de rijst uit communistisch China afkomstig.

President Garcia zeide, dat de rijstaanvoer rechtstreeks uit Thailand naar Hongkong verloopt. De copra van de Philippijnen wordt ook alleen in Hongkong verhandeld en is niet bestemd voor doorvoerhandel met communistisch China.

De Phillippijnse regering heeft ruilhandel in deze produkten voorgesteld, om een dreigend rijsttekort op te vangen.

Parijs. — De echtgenote van de Franse eerste minister Felix Gaillard heeft het leven geschonken aan een meisje, dat Isabelle is genoemd.

Isabelle is het tweede kind van het echtpaar Gaillard. Zij hebben reeds een zoon, de zestienjarige Philipe.

Amerikaanse luchtmacht gaat radarstations bouwen in Noordpoolgebied

Washington. — Uit getuigenverklaringen, afgelegd voor de commissie voor de strijdkrachten van het Amerikaanse huis van afgevaardigden, is gebleken dat de Amerikaanse luchtmacht over enige maanden zal beginnen met de bouw van drie radarstations in het Noordpoolgebied.

Deze radarstations zullen dienen voor de opsporing van ballistische projectielen, die door de Russen in Siberië gelanceerd zijn. Zij zullen deze, circa 15 minuten nadat zij gelanceerd zijn, kunnen opsporen. Daar deze projectielen in principe dertig minuten nodig hebben om hun doel te bereiken, zou de aldus verkregen tijdwinst voldoende zijn om de bommenwerpers van de strategische luchtmacht tijdig uit de bedreigde zone te laten ontsnappen. De burgerbevolking van de zone zal echter zeer weinig tijd hebben om zich in veiligheid te brengen.

BOTAFOGO behaalt overtuigende 4-0 zege

Ondanks goed individueel werk toch Curacaose nederlaag

Gomez vol initiatieven doch zonder voldoende steun van voorhoedespelers

Willemstad. — Ofschoon de score van de wedstrijd Curaçao — Botafogo van gisteravond nog meer in het voordeel was van de gasten dan die van verleden zondag, liep toch de sterkte der ploegen niet zozeer uiteen. De Braziliianen waren meer nog dan zondag in topvorm en gisteravond kon men hun spel ook beter appreciëren, aangezien ook hun tegenstanders nu een woordje meespraken.

De Curaçaose achterhoede kan terugzien op een goed gespeelde wedstrijd. Pinedo zagen wij echter enkele keren te nonchalant uit zijn doel komen en hieraan lag het voor al dat het laatste doelpunt tegen Curaçao werd gescoord. In de voorlinie was het Gomez, die weer zoals gewoonlijk de vijandelijke veste aanhoudend door zijn snelle doorbraken in gevaar wist te brengen. Het schijnt echter, dat hij niet genoeg steun heeft van zijn medespelers, aangezien het binnentrio niet beschikt over voldoende stuwkracht. Op de rechtsbuitenplaats moest "Rocket" Pieternella na de pauze plaats maken voor Enchi Jansen en d/c Gomez voor Colinos.

De voorhoede is nog lang niet wat zij wezen moet. Men komt er wel dikwijls tot aardige combinaties, doch de afwerking ontbreekt nog te veel. Wij hebben teruggedacht aan spelers als Ibi Schoop, Boy Sambo, Bibiana, Valerian en anderen, die met een beetje training zeker een plaats in Aballay's ploegen kunnen innemen. Wij vragen ons af waarom deze jonge krachten die enige maanden hebben laten zien van internationaal gehalte te zijn, niet worden opgesteld.

De wedstrijd

Reeds direct na de aanvang blijkt het, dat Curaçao deze avond beter op dreef is dan in de eerste wedstrijd. Na vijf minuten spelen volgt de eerste hoekschop voor de Blauwen (Curaçao speelde nl. een blauw shirt) doch deze leverde geen succes op. Bij het schoppen van de bal wordt Canword door een der Braziliianen gestuit en loopt hij een blessure op. Na door de Rode Kruis mannen te zijn geholpen, kan hij echter zijn plaats weer innemen.

Nog geen twee minuten later onderneemt een der Braziliianen een solo-run en Canword zit hem op de hielen. Deze kan echter niet verhinderen, dat het eerste doelpunt werd gescoord en wel vlak langs de uitlopende Pinedo: 0-1.

Het is nu de snelle Gomez, die met enige aanvallen het publiek hoop geeft op een tegenpunt. Zijn pogingen zijn echter keer op keer tevergeefs aangezien het hem in de voorhoede aan steun ontbreekt. De voorhoede werkt echter wel hard en men doet zijn best om de Braziliaanse keeper op de proef te stellen. Deze heeft dan ook veel meer werk dan in de eerste wedstrijd en hij moet enige malen goed ingrijpen om erger te voorkomen. In de vijf en twintigste minuut scoort Botafogo, doch het is duidelijk off-side. Canword zet nu het bekende buitenspelvalletje open en menige keren lopen de gasten erin. Er zit nu meer verband in de Curaçaose ploeg. Enige goede aanvallen worden opgebouwd, doch het ontbreekt de voorhoede aan de schutter voor de "finishing touch".

Een minuut voor de pauze, krijgt de rechtsbuiten der gasten, geheel alleenstaand de bal toegespeeld, doch echter in een zodanige positie, ongeveer op de outlijn, dat zowel Canword als Pinedo het heel kalm opnemen, met het gevolg, dat beiden worden verrast door een keihard schot, dat precies doel treft. 0-2.

Nadat gedurende de eerste twintig minuten na halftime het spel ongeveer een gelijkopgaande strijd te zien heeft gegeven, komen eindelijk de „Curaçaose minuten". In deze korte periode drukt de Curaçaose voorhoede geducht op de vijandelijke veste en ieder ogenblik kan men een tegenpunt verwachten. Martel vuurt een ver hard schot af, doch de Braziliaanse doelman laat zien dat hij van internationale klasse is. De mannen van Botafogo worden door het offensief van Curaçao even uit hun routine-spel gehaald, doch direct daarna komen er enige sterke Braziliaanse aanvallen. In de vijf en twintigste minuut wordt bij een van deze aanvallen de bal van verre afstand in het net achter Uinedo gekogeld. Op hetzelfde moment echter staat achter alle Curaçaose spelers een voorhoede speler van de tegenpartij. Naar onze mening is deze bal dan ook off-side. Scheidsrechter van Rosberg kent echter een doelpunt toe. En zo is het 0-3.

Even later wordt het 4-0, als een der Braziliianen van links komend keeper Pinedo verschalkt en onhoudbaar in doel knalt. Centerhalf Vlinder, die inmiddels Jansen heeft vervangen probeert het met een ver schot, doch de Botafogo-doelman vangt en voorkomt erger. Met een 4-0 stand komt het einde van een uiterst spannende wedstrijd.

De Curaçaose ploeg heeft in tegenstelling tot verleden zondag goed gespeeld. Er werd gebruik gemaakt van het stopperspil-systeem, terwijl men soms ook overschakelde naar het korte spel.

Tegen de Braziliaanse voetbalmeesters, die stuk voor stuk voetballers van internationaal gehalte zijn, was het echter voor de Curaçaose ploeg onmogelijk veel te bereiken. Het was daarom ook helemaal geen schande tegen deze ploeg te verliezen.

De publieke belangstelling voor de wedstrijd was groot en onder de aanwezigen zagen wij op de eretribune o.a. Mgr. Holterman en Gezaghebber Gorsira.

Scheidsrechter van Rosberg kan terugzien op een zeer goed geleide wedstrijd. Grensrechters waren de heren Minguell en de Vries.

Britse liberalen tegen bouw van raketbases in Engeland

Londen. — De Britse liberale partij heeft zich voorgenomen verzet te leveren tegen het bouwen van raketbases in Engeland en de produktie van kernwapens op Britse bodem. Deze partij heeft vijf afgevaardigden in het lagerhuis.

Het comité van afgevaardigden is het niet eens met de fabricage van kernwapens, ofschoon onder ogen gezien wordt dat Engeland een bijdrage moet leveren aan de defensie van het Westen. Hij is gekant tegen de politiek van de conservatieven en de labour. Deze twee partijen hebben zich accoord verklaard met de produktie van Engelse kernwapens.

Londen. — Het Britse ministerie van vervoer bestudeert op het ogenblik plannen voor een monorail-verbinding tussen het centrum van Londen en het vliegveld. Britse deskundigen hebben bij Keulen de Duitse monorail bezichtigd en zeiden er een gunstige indruk van te hebben gekregen.

In het vierde lustrum-Hoogoven Schaaktoernooi, speelde Donner in 18 zetten remise tegen de Zweed Stahlberg. Na zijn partij gaf Donner aan enige jeugdige schakers college. (Links) Bouwmeester bracht het te Beverwijk tot een fraaie partij tegen de Belg O'Kelly. Tijdens het rondwandelen tussen de zetten, gaf hij een paar jonge schaakenthousiasten een waardevolle tip. (rechts).

GIRODIENST in NEDERLAND wil elektronische machines invoeren

Reeds worden proeven genomen met automatisch leesbare GIROBILJETTEN

Den Haag. — Vijfhonderd willekeurig gekozen rekeninghouders — onder wie minister Algera — van de Postcheque- en Girodienst hebben van de direkteur van het Centraal Giro-kantoor in Den Haag een verzoek ontvangen mede te werken aan een proefneming met het invullen van een nieuw soort biljet. Deze proefneming wordt gedaan in het raam van de bestudering van de automatiseringsmogelijkheden. Men wil te weten komen of de Nederlandse houder van een girorekening in staat en bereid is een nieuwe gewoonte voor het schrijven van cijfers toe te passen. De volgens het nieuwe systeem — het merkroostersysteem — ingevulde biljetten zullen door cijferleesmachines kunnen worden „gelezen". Deze elektronische machines zijn momenteel nog niet beschikbaar voor de praktijk. Op den duur wil de Girodienst deze apparatuur gaan gebruiken, wellicht al binnen enkele jaren.

De Girodienst bestaat veertig jaar. Men kampt met een vijftal grote problemen:

Een sterke stijging van het giroverkeer. Het aantal boekingen bedroeg in 1947 honderdnegen miljoen in 1957 tweehonderdachtenvijftig miljoen;

2. Een toenemende vraag naar nieuwe rekeningen;

3. Een regelmatig tekort aan personeel;

4. Grote moeilijkheden met de huisvesting en met de stichting van nieuwe gebouwen;

5. Een grote stijging van de kosten. Men houde in het oog, dat momenteel negentig procent van de werkzaamheden bij de girodienst letterlijk handeling is. Het aantal boekingen per ambtenaar per werkdag is sinds 1947 met ruim honderd toegenomen. (Stijging van 249 per dag tot 354 per dag.) Een boeking is niet één simpele handeling.

Om de te verwachten groei te kunnen opvangen is men al enige jaren intensief bezig met het ontwikkelen van nieuwe apparatuur, waarmee het huidige gemechaniseerde administratie-systeem van de girodienst zo vergaand mogelijk zou kunnen worden geautomatiseerd. De boeking in elektronische rekenautomaten, de uitvoer van de boekingsresultaten, en vervolgens het vervaardigen van het rekening-courantafschrift met behulp van zeer snelle drukmachines leveren niet veel moeilijkheden meer op. De apparatuur, die hiervoor nodig is, wordt al in verschillende uitvoeringen geleverd.

Voor de automatisering van de invoer van de boeken, gegevens wordt in verscheidene landen naarstig naar een bevredigende oplossing gezocht. Het gaat hierbij om de vraag hoe cijfers, die door het publiek op formulieren zijn ingevuld, machinaal kunnen worden gelezen. Handgeschreven cijfers zijn, technisch gezien, niet automatisch te lezen. Het is evenwel technisch en economisch heel goed mogelijk positiecijfermerken automatisch te lezen. Hierop is de proefneming met het merkroostersysteem gebaseerd. De rekeninghouders moeten een schrijfwijze van cijfers leren gebruiken, die voor dit machinale „lezen" bruikbaar is.

De inrichting van het bij wijze van proef te bezigen girobiljet wijkt af van die der algemeen gebruikte biljetten. De Bij- en Afstrookjes zijn hetzelfde gebleven. Het middenstuk bevat dezelfde gegevens als het huidige biljet. De naam en woonplaats van de begunstigde, de datum en de handtekening moeten op de gebruikelijke wijze worden ingevuld. Het over te maken bedrag en het postrekeningnummer moeten nu echter, in plaats van met gewone letters en cijfers, worden aangeduid door „merken". Op de middenstukken zijn daarvoor twee rechthoeken met cijferkolommen gedrukt. In de linker rechthoek moet het over te maken bedrag worden gemerkt, in de rechter het postrekeningnummer van de begunstigde.

De cijferkolommen lopen van boven naar beneden van één naar nul. Er zijn tien cijfers in elke kolom, waarvan er een zwart of blauw moet worden gemaakt, met inkt en duidelijk. Het laatste cijfer moet steeds in de laatste kolom staan. In de niet gebruikte kolommen dient het nulcirkeltje te worden „gemerkt".

Nog dit jaar zal de nieuwe Amerikaanse apparatuur worden ingevoerd, waarmee men ervaring in het automatisch verwerken van opdrachten hoopt op te doen. Deze apparatuur zal nog wel worden vervangen voor het nieuwe systeem volledig zal worden doorgevoerd. Men rekent voor deze doorvoering met een termijn van zeven jaar van nu. Binnen tien jaar verwacht men een verdubbeling van het aantal boekingen. Daarom komen de nieuwe machines geenszins te vroeg. Met behulp van deze machines zal de Girodienst deze verdubbeling kunnen opvangen met het zelfde aantal personeelsleden. De invoering zal zeer geleidelijk gebeuren. De gewenste machines kosten naar schatting twintig miljoen gulden. De huur voor dergelijke machines zal per jaar naar schatting vier miljoen gulden zijn. Of Nederland (waarschijnlijk van Amerika) zal kopen of zal huren valt nog niet te zeggen.

Bij het nieuwe systeem zal voor de eerste maal in de geschiedenis van de administratieve techniek gebruik worden gemaakt van foto-cellen om cijfermerken, die door het publiek zijn ingevuld, automatisch te lezen. Het personeel van de Girodienst behoeft niet bevreesd te zijn, dat de invoering van de nieuwe elektronische apparatuur tot ontslagen zal leiden. Momenteel moet het personeel jaarlijks met drie- à vierhonderd man worden uitgebreid. De bijzondere bilerende Girodienst overweegt de bouw van twee nieuwe gebouwen in het Haagse Bezuidenhout. Een direktie-gebouw voor ongeveer zevenhonderd man en een groot gebouw voor vijfduizend man. Met de bouw van het kleine gebouw hoopt men nog dit jaar te beginnen. Beide gebouwen komen te staan aan de Juliana van Stolberglaan.

VOLLEYBALL

CHINESE CLUB blijft meerdere over Volleymasters

Willemstad. — De volleybal competitie werd voortgezet op de banen van de Chinese club met twee wedstrijden en wel de dames ASIENTO „A" — VIOS en de heren CHINESE CLUB — VOLLEYMASTERS.

Asiento A slaat VIOS-dames met 3-0

In de wedstrijd van de dames gingen de punten in de eerste set nogal gelijkelijk op nadat Swinda Sambre van VIOS de score had geopend met goed serveren. De serveerkansen bij de Asiento-dames werden echter veel beter benut en vooral het even over het net én daarbij hard serveren van Blange van Asiento dient extra vermelding. Asiento won de eerste set met 15—10 In de tweede set was het Asiento dat door het goede serveren van Wernath en Blange een voorsprong kreeg van 8—0, doch door het goede opvangen van de Vios-meisjes werd het 8—4. In deze set hebben de Vios-meisjes goed werk verricht en vooral hun netspel waardoor er vele lange duels onstonden, heeft deze set tot de aardigste en spannendste gemaakt. De Vios-meisjes wisten het te brengen tot 14—14 en het is aan Blange van Asiento te danken door haar goede smashes alsook het prachtige serveer-punt van Peters dat zij deze set met 16—14 wonnen.

In de derde set had Asiento het voor het zeggen en toen het 8—0 was, toen pas maakte Vios twee punten. In deze set ontbrak de bekende vechtlust bij Vios en ook hun coach zat maar toe te kijken inplaats van meerdere malen „tactische time outs" aan te vragen. Het was duidelijk te zien dat de meisjes terneer geslagen waren in deze set door de grote achterstand. Asiento won dan ook verdiend met 3—0 doch heeft het niet makkelijk gehad in de twee eerste sets. De Vios-ploeg blijft gevaarlijk en er zijn zeer goede krachten onder die met meer wedstrijd-ervaring en oefenen absoluut hun vereniging betere resultaten zullen bezorgen.

Ook de heren-wedstrijd is spannend geweest en het aanwezige publiek heeft kunnen genieten van goed volleybal.

De inzet van de eerste set al toonde aanstonds, dat het hard tegen hard zou gaan. De set werd op het nippertje gewonnen door Chinese club met 15—13. De Volleymasters zagen de ernst in van de strijd en door hun beter serveren wonnen zij deze tweede set met 15—9.

In de derde set was Volleymasters absoluut de meerdere en door hun prima serveren hebben zij de Chinezen een nederlaag van 15—0 bezorgd. Door deze winst schijnen de Volleymasters echter enigszins overmoedig geworde te zijn want nu en dan zagen wij hen daarna nogal nonchalant opvangen waarvan de Chinezen handig gebruik maakten. De Chinezen zetten toen alles op alles en wonnen deze vierde set met 17—15 nadat Volleymasters alles in het werk gesteld had de achterstand in te halen, doch zonder enig sukses. In deze set kregen we het beste spel te zien en vooral het lang hooghouden van de bal en de mooie netduels zijn het vermelden waard. De laatste set heeft een zeer goed Chinees samenspel laten zien en ook het serveren was er beter op geworden. Daarentegen was het mooie samenspel en het goede opbouwen van setups zoek bij Volleymasters. De Chinezen wisten deze laatste set met 15—6 verdiend te winnen en daardoor deze spannende strijd met 3—2.

„Onbranbaar"

Haarlem. — „La Biennale di Venezia", zo luidt het begin van de oorkonde, die door Polygoon-Profilti te Haarlem werd ontvangen. En verder zegt dan het fraai gedrukte document, dat aan Polygoon de „Primo Premio" is toegekend voor de door haar ingezonden journaalfilm in de afdeling bioscoop- en televisiejournaals op het internationale filmfestival, dat vorig jaar in Italië werd gehouden. Deze „Primo Premio" geldt, aldus de oorkonde, de film „Onbranbaar".

Het is beslist niet zo, dat „onbranbaar" de Italiaanse vertaling zou zijn van ons vaderlands „ontbrandbaar". De letter d is gewoon over het hoofd gezien. Vanwege de haast kan het niet zijn, immers de oorkonde, is wel een flink half jaartje over tijd. Intussen bepaalt deze typografische vergissing slechts een accent van de „blunder-grosso", die de samensteller van de oorkonde maakte en die blijkbaar zo wel door „il direttore" als „il presidente", die hun sierlijke handtekening op de oorkonde hebben gezet over het hoofd is gezien. Men heeft namelijk blijkbaar niet verder gekeken dan de blikken bus, waarin de desbetreffende journaalfilm was verpakt en toen als titel van de primo premio" de simpele mededeling op het etiket gebruikt, dat de film onbranbaar is.

BOB MATHIAS over komende Olympiade

Amerika moet meer aandacht voor sport hebben en minder voor televisie in auto's

Hollywood. — De Sowjet-Unie zal de komende olympiade domineren, indien de Verenigde Staten niet tijdig genoeg uit hun slaap worden gewekt. Dit was de mening van de Amerikaanse polsstokhoogspringer Bob Mathias die reeds tweemaal de gouden medalje heeft veroverd.

Hij zei, dat een teveel aan auto's en televisietoestellen de plaats heeft ingenomen van de lichamelijke conditie van het grootste gedeelte van de Amerikaanse jeugd.

Een andere oorzaak noemde Bob Mathias het teveel concentreren op sporten als rugby en baseball, waardoor gymnastiek en aanverwante sportcategorieën in de verdrukking zijn gekomen.

In de Sowjet-Unie, zo zei hij, heeft men grote voordelen gehaald uit het regeringsprogramma voor de lichamelijke opvoeding. Echter, in Amerika kan men dergelijke resultaten ook bereiken, indien men zich wil scharen achter het door president Eisenhower gepropageerde programma voor de lichamelijk opvoeding. „Wij moeten onze vrouwen ertoe brengen elkaar op het sportveld te meten en onze kinderen van de televisie en de auto's weghouden". Dat was het oordeel van Mathias.

Kiel. — De Amerikaanse marine heeft de torpedobootjager „Anthony" overgedragen aan de Westduitse marine, die het schip „Zerstörer 1" heeft herdoopt.

Vraag naar olieprodukten in V.S. bleef in december 1957 beneden niveau

New York. — Door het zachte weer en de vermindering van de export bleef ook de vraag naar olieprodukten in de V.S. in december j.l. beneden het niveau van december 1956. In het jongste maandoverzicht over de olie-industrie van de Chase Manhattan Bank wordt de vraag in december geraamd op 9,82 miljoen barrels per dag, hetgeen ten opzichte van het cijfer van 1956 van 10.382.000 barrels per dag een vermindering van 5,4 procent betekent.

De bank raamt de export in december op slechts eenderde van de omvang van 969.000 b/d van december 1956, toen het Suezkanaal gesloten was. In het overzicht wordt gezegd, dat het redelijk te verwachten is, dat de binnenlandse vraag dit jaar met 3 à 4 procent zal toenemen. Aangezien echter de export vermoedelijk kleiner zal zijn, zal de olieafzet in 1958 in totaal vermoedelijk slechts een toeneming ten opzichte van 1957 van niet meer dan 1 procent te zien geven.

Het bureau of mines verwacht voor februari een marktvraag naar binnenlandse ruwe olie van 7,23 miljoen b/d tegen een voorspelde vraag van 7.075.000 b/d voor januari. De voorraden binnenlandse en buitenlandse ruwe olie in de Ver. Staten bedroegen op 11 januari 276.737.000 barrels tegen 276.999.000 vaten op 4 januari j.l. en 259.657.000 barrels op 11 januari 1957.

Canby. — Een ooi heeft te Canby, in de Amerikaanse staat Oregon, zes lammeren geworpen. Volgens dr. Fox, professor in de kennis van landbouw en veeteelt aan de hogeschool van Oregon, is de kans dat dit geschiedt, een op tien miljoen.

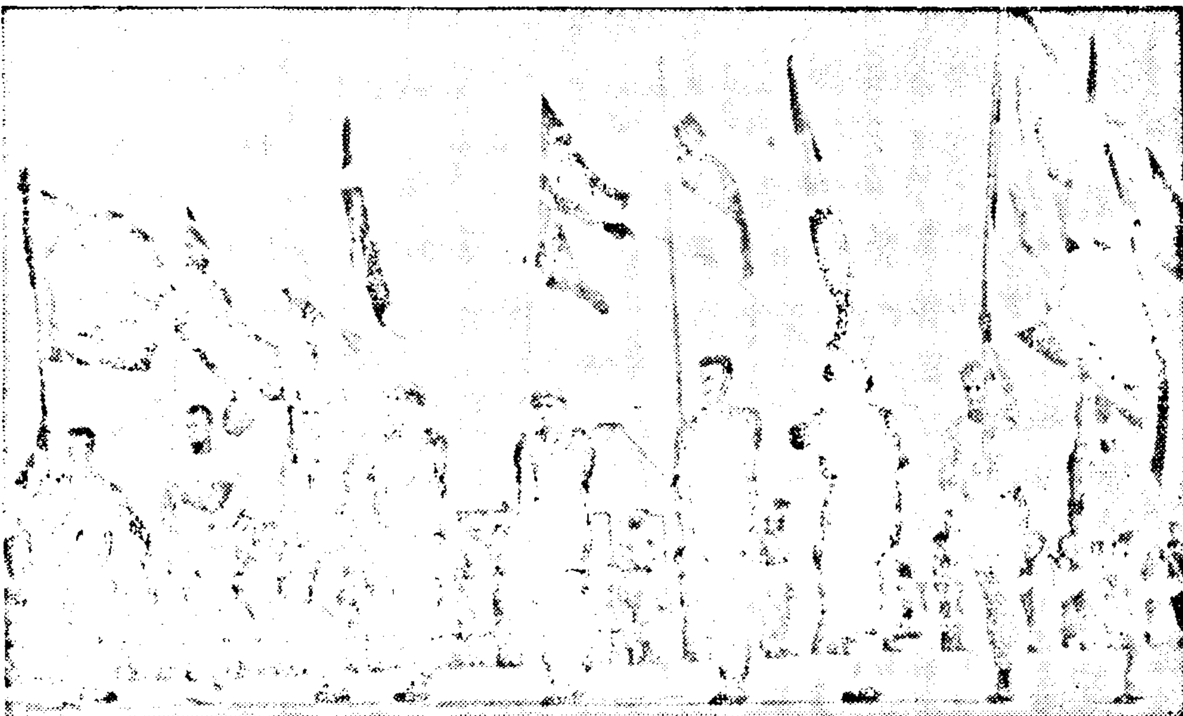
Cocacola-maatschappij gaat in POLEN fabriek bouwen

Warschau. — Een van Amerika's populairste dranken, die langzamerhand dezelfde renommee over de gehele wereld heeft gekregen, gaat binnenkort ook achter het ijzeren gordijn onder de kroondop.

Volgens het Poolse blad „Kurier Polski" heeft de Cocacola-maatschappij in Amerika een overeenkomst kunnen bereiken voor het opzetten van een bottelfabriek te Gdansk in Polen nabij de Baltische zee.

De Amerikanen zullen de fabrieken bouwen en uitrusten met behulp van een staatsvoorschot van Polen. Polen zal 51 procent van de aandelen bezitten.

De grondstoffen voor het cocacolaprodukt zullen zonder buitenlandse deviezen worden geïmporteerd, waartegenover Polen bereid is de drank over het hele land te doen verspreiden en eventueel zelfs aan export naar omringende landen te denken.

De foto hierboven geeft een beeld van de Olympiade, die dezer dagen gehouden werd in de Gaza-strook door de atleten van de strijdkrachten van de negen landen, die militairen leverden voor het U.N.O.-leger. 35 Van de 39 medaljes werden door de Finnen, de Zweden en de Indiërs gewonnen. Van de overige 4 hebben de Brazilianen en 3 gewonnen en de Joegoslaven 1. De Olympiade werd georganiseerd om afwisseling te brengen in het routine-werk van de U.N.O.-soldaten.